

REPUBLIKA

LÓDŹ, PIĄTEK, 18 PAŹDZIERNIKA 1935 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr 287

ROZBIA STARCIA NA MORZU ŚRÓDZIEMNEM FLOTY ANGIELSKIEJ I WŁOSKIEJ

Włosi koncentrują wojska wzdłuż granicy Egiptu i w Libji. Francja musi zdecydować: z Anglią czy Włochami?

Paryż, 17 października
(Pat) Dziś późnym popołudniem premier Laval ponownie przyjął ambasadora Wielkiej Brytanii.

Londyn, 17 października
(Pat) Premier francuski obiecał rzekomo ambasadorowi brytyjskiemu, że w razie udzielenia pomocy francuskiej brytyjskiej na wypadek ataku Włochy udzieli definitywnej odpowiedzi w ciągu najdalej dwóch dni.

W brytyjskich kołach międzynarodowych przedczono dzisiaj prasie, że zapytanie skierowane premierowi Lavalowi wymaga jasnej odpowiedzi bez zastrzeżeń „nie”. Co się tyczy Libji, w międzynarodowych kołach brytyjskich wyrażono, że w końcu września rząd brytyjski zwrócił uwagę rządu włoskiego na **KONCENTRACJE WOJSK** w Egipcie.

Od tego czasu wojska włoskie uległy wzmocnieniu o 20 tys. żołnierzy. Włosi koncentrują wzdłuż zachodniej granicy Egiptu znaczne siły wojska, w tym tanków, wojsk zmotoryzowanych i aeroplanów.

W związku z tem przedsięwzięto również ze strony brytyjskiej w Egipcie środki ostrożności.

Ten stan rzeczy w Libji i na granicy Egiptu był również poruszony wczoraj wieczorem w rozmowie premiera Laval z ambasadorem Clerkiem. Ambasador brytyjski zwrócił również uwagę szefa francuskiego na fakt, że gdy W. Brytania zarządziła koncentrację floty brytyjskiej na Morzu Śródziemnym, rząd francuski został oficjalnie poinformowany o tych zarządzeniach i wówczas ze strony rządu francuskiego nie wyrażono żadnych zastrzeżeń, lecz przeciwnie oświadczone, że potrzeba takich zarządzeń jest we Francji całkowicie rozumiana. Rząd brytyjski, jak zapewniano dzisiaj ze strony międzynarodowej **NIE MA ZAMIARU REDUKOWAĆ SWOICH SIŁ MORSKICH NA MORZU ŚRÓDZIEMNEM**

Władze nie uzyskały całkowicie zadawalających zapewnień ze strony premiera Laval co do udzielenia flocie brytyjskiej francuskiej pomocy ze strony floty francuskiej oraz dopóki niebezpieczeństwo, które spowodowało te zarządzenia nie zostaną usunięte.

Londyn, 17 października.
Według nadeszłych tu wiadomości, włoska dywizja Metauro, która niedawno odplynęła z Neapolu, rzekomo do Libji skierowana została wzdłuż wybrzeża do Libji. Odjazd dywizji z Neapolu nastąpił w tajemnicy niemal i z wielkim pośpiechem, tak, że niektórzy

Włoscy mogą obronić granicę Brenneru bez pomocy Francji

Londyn, 17 października.
(Pat) Reuter donosi z Paryża: Zarządzone tu urzędowo wiadomościom, jakoby Włochy miały zakomunikować Francji, iż nie są zdolne do obrony granicy Brenneru bez pomocy Francji.

żołnierze nie zdążyli zaopatrzyć się w kompletne wyposażenie polowe. Z Port Said donoszą, że dywizja Metauro nie przejechała dotychczas przez

kanal Suezki, co potwierdza wiadomość, że wojska te skierowane zostały do Libji. W Libji znajdują się obecnie 4 dywizje włoskie.

Sytuacja nabiera cech tragizmu Sensacyjny komunikat Havasa

Paryż, 17 października.
Havasa donosi z Rzymu, że w kołach włoskich panuje przekonanie, iż Wielka Brytania dąży do wprowadzenia blokady Włoch, gdyż celem jej polityki jest zahamowanie rozwoju Włoch. We Włoszech nie rozumieją powodów głębszych tej polityki brytyjskiej i wskutek tego

SYTUACJA NABIERA CECH TRAGIZMU.
Nie ulega wątpliwości, że Włochy bronić się będą z całą energią. W Rzymie liczą na to, że wysiłki dyplomacji watykańskiej, czynione w ostatnich dniach mogą doprowadzić do odprężenia w sytuacji. Większość nuncjuszów z różnych stolic bawi obecnie w Watykanie. Powrócą oni na swoje placówki z instrukcjami o działaniu na rzecz pacyfikacji ogólnej.

Sankcje wojskowe — to wojna powszechna

Młodzież prawicowa manifestuje w Paryżu za zachowaniem przez Francję neutralności

Paryż, 17 października.
(PAT) We środę wieczorem grupa młodzieży prawicowej usiłowała manifestować na wielkich bulwarach — wznosząc okrzyki

ZA ZACHOWANIEM PRZEZ FRANCJĘ NEUTRALNOŚCI

w konflikcie włosko - abisyńskim.
Przy rozpraszaniu manifestantów przez policję doszło do starcia, w czasie którego dwóch policjantów zostało

obalonych na ziemię i pobitych. Policja dokonała 20 aresztowań.

Paryż, 17 października.
(PAT) Na popołudniowym zebraniu rady naczelnej federacji republikańskiej wywiązała się dłuższa dyskusja na temat polityki zagranicznej. Została ona zakończona uchwaleniem rezolucji, w której federacja republikańska domaga się utrzymania francusko-włosko - angielskiego frontu z Stresą przyjaźni z Anglią i Włochami i potępią rów-

Paryż, 17 października
(Pat) „Paris Soir“ ogłasza wywiad swego przedstawiciela z arcybiskupem Canterbury, który powołując się na niedawno wygłoszoną mowę w Bournemouth, oświadczył m. in.: Ideałem naszym jest nie tylko pokój, ale przede wszystkim sprawiedliwość. Niema bowiem pewnego pokoju jeżeli nie będzie on oparty na sprawiedliwości. Wiemy, że Francja znajduje się obecnie w kłopotliwej sytuacji, ale tak, jak Anglicy w swoim pochodzie naprzód nie kierują się żadnymi względami egoistycznymi, tak żadne powodowanie się interesem lub uczuciami, nie powjuno utrzymywać Francji w tyle. Anglia i Francja winny scementować swoją przyjaźń i współpracować w dziele poszanowania paktu Ligi zarówno dziś, jak i w okresie doświadczeń, które mogą nadejść.

nocześnie działalność frontu ludowego, który przez nienawiść do faszyzmu nie waha się wciągnąć Francję w wojnę bratobójczą. Federacja wyraża zaufanie premierowi Lavalowi, iż nie dopuści on do tego aby jakiegokolwiek sankcje wojskowe doprowadziły do wybuchu wojny powszechnej oraz wypowiada się przeciwko tego rodzaju sankcjom ekonomicznym, które mogłyby wywołać krwawy konflikt.

Nie skapitulujemy przed Anglią

wołają we Włoszech. — Apel do Francji, aby nie uległa presji angielskiej

Rzym, 17 października
(Pat) Prasa włoska pisze, iż w kołach

dyplomatycznych panuje przekonanie że chwila obecna nie nadaje się do rozpoczęcia rokowań. Rokowania mogą być wszczęte dopiero wówczas, gdy armja gen. de Bono

Czy Berlin pozostanie neutralny?

Ataki niemieckie na prasę włoską
Berlin, 17 października
(Pat) Rzymski korespondent „Frankfurter Ztg.“ występuje z oskarżeniem pod adresem prasy włoskiej, iż dla pozyskania sobie opinii francuskiej nie cofa się przed użyciem straszaka o „niebezpieczeństwie niemieckim“. Tonem wyrzutu pismo oświadcza, iż tego rodzaju

cia rokowań. Rokowania mogą być wszczęte dopiero wówczas, gdy armja gen. de Bono

ROZSZERZY TEREN OKUPACJI.
Włochy, które niejednokrotnie oświadczyły, że skłonne są do rokowań honorowych, nie odmówią ich nawiązaniu, lecz odnoszą się sceptycznie do jakiegokolwiek pośrednictwa ze względu na stanowisko W. Brytanii, która prowadzi „politykę siły“. Koła polityczne bez nerwowości, lecz z powagą patrzą w przyszłość.

Wojna w Abisynji będzie trwała długo

oświadczył szef włoskiego sztabu generalnego
Paryż, 17 października
(Pat) W drodze na front afrykański włoski marszałek Badoglio udzielił wywiadu przedstawicielowi „Paris Soir“, w którym zaznaczył, że rząd włoski zgóry liczył się z faktem, że jego akcja w Abisynji, jak zresztą wszystkie tego ro-

Turyń, 17 października
(Pat) „Stampa“ w artykule wstępnym zwraca się dziś z apelem do Francji, aby nie uległa presji angielskiej. Włochy wierzą w to, że i naród i rząd francuski zdołają się tej presji przeciwstawić. Wszelka zbytnia ustepliwość grozi Francji stworzeniem sytuacji bez wyjścia. Londyn — pisze „Stampa“ — chce zamknąć wszelką drogę do pojednania i rozpoczyna szalony bieg ku przepaści.

Abisyńczycy oskrzydłają wojska włoskie, usiłując wkroczyć do Somali.—Armia włoska w Erytrei również w niebezpieczeństwie.—Włosi nie zajęli miasta Makalle Negus wkrótce podejmie ofensywę

Paryż, 17 października (Pat) Z Addis Abeby donoszą, że dziś t. j. w 15 dzień rozpoczęcia działań wojennych, sytuacja na obu frontach przedstawia się następująco:

Na północy włosi przybliżyli bazy wojsk lotniczych do Aksum. Wojska abisyńskie straciły kontakt z oddziałami włoskimi. Abisyńczycy umacniają obecne swe pozycje w górach, przeprowadzając równocześnie poważne przegrupowania. Obliczają, że połączone armie ras Kassa i ras Sejuma wyniosą od 200 DO 300 TYSIĘCY LUDZI.

Przypuszczają, iż umacniają one obecne swe pozycje przed podjęciem ataku na Aksum.

Według nieoficjalnych pogłosek, wojska włoskie otoczyły miasto Makalle. Krąży nawet niepotwierdzone pogłoski o zajęciu miasta. Na południe od Makalle samoloty włoskie

ZBOMBARDOWAŁY ODDZIAŁY ABI-SYŃSKIE.

W pobliżu góry Ambu Alagi abisyńczycy mieli ponieść bardzo poważne straty. Samoloty włoskie zniszczyły dwie abisyńskie baterie przeciwlotnicze. Na froncie wschodnim włosi w dalszym ciągu stoją u podnóża góry Mussa Ali. Kawalerja abisyńska dokonyuje wypadków, starając się

PRZECIĄC POŁĄCZENIE ODDZIAŁÓW WŁOSKICH Z ERYTREJA.

Na froncie południowym w Ogadenie włosi w dalszym ciągu posuwają się w kierunku Sajabanek, abisyńczycy ze swej strony prowadzą

MANEWY OSKRZYDLAJĄCY w kierunku południowym, usiłując wkroczyć na terytorjum włoskie do Somali.

Grand-Kino

Temat, który podnieca i zaciekawia:

SZANGHAI

obsada: LORETTA YOUNG CHARLES BOYER

Pocz. o 4-cj.

Zdarzenia i ludzie

„Czarny Bismarck” Etyjopów

Koronacja Menelika II.—Zwycięstwo pod Aduą.—Despota, który chciał zapewnić panowanie prawa

Kiedy w roku 1889 po śmierci Jana IV. koronowano Menelika króla królów —negusa negusti, spędził on przed uroczystościami całą noc w kościele Entotto. Przedtem zaś pościł cztery dni. Wczesnym rankiem duchowni zaczęli po tem uderzać w bębny, następnie inni duchowni zaczęli tańczyć, jak tańczył Dawid; długie ich brody spadały na sukmany koloru topazów i granatów. Ostrożnie opierali końce nóg o ziemię, powoli zginali kolana i łagodnie kotylali swoje ciała.

Inni duchowni rozkładali przed Menelikiem długie jasnoniebieskie poduszki jedwabne ze złotymi frendzlami w których znajdują się tablice przykazań, które rzekomo sprowadził syn królowej Saby z Jeruzolimy do Abisynji. Następnie podano Menelikowi olejek oliwkowy który musiał on rekoma wetrzeć we włosy, tak samo jak jego żołnierze smarowali sobie włosy stęchem masłem. Abuna podał Menelikowi czerwony węzeł, którym ten zakrył sobie głowę, po czem włożono mu tiarę i podano miecz i kij. znaki jego nowej godności.

Tak Menelik został „królem królów”. Położył on podwaliny pod budowę nowej Etypii. Kiedy Menelik II. w roku 1896 zwyciężył Włochów pod Aduą

Negus rzekomo dużą nadzieję pokłada w swej akcji obronnej w uciążliwych warunkach klimatycznych i listopadzie, bowiem w Ogadenie zwykle

PANUJE EPIDEMJA FEBRY,

uciążliwa nawet dla krajowców. W Addis Abebie przewidują, iż epidemia ta ogromnie utrudni operacje włoskie w Ogadenie. W pobliżu Harraru Abisynja koncentruje obecnie swe najlepsze oddziały oraz artylerję.

Cesarz żegna swe wojska

Addis Abeba, 17 października (Pat) Cesarz Heile Selassie obecny

Przestępcy polityczni wysłani na front

Koncentracja wojsk abisyńskich

Addis Abeba, 17 października. W Addis Abebie oczekują w najbliższych dniach przybycia 100.000 wojowników z prowincji Wollo, którzy narazie będą trzymać w rezerwie. Ponadto prze maszerować ma przez Addis Abebę 50 tysięcy żołnierzy z Kaffy, 30.000 żołnierzy z Illubadur i 50.000 z Onellaga.

W związku z nadejściem oddziałów tych, złożonych z półdzikich wojowników, dochodzi do ciągłych incydentów, na tle nienawiści do Europejczyków, któ

Olbrymie transporty broni płyną do Abisynji

Wszystkie gmachy zamienione na arsenały

Londyn, 17 października.

Według doniesień korespondentów z Addis Abeby, położenie armji włoskiej, zaangażowanej w operacjach wojennych, staje się z każdym dniem coraz poważniejsze.

Każdy dzień zwłoki w podjęciu ofensywy włoskiej wzmacnia siły abisyńskie o nowe tysiące umundurowanych i dobrze uzbrojonych żołnierzy. Transporty broni, sprzętu wojennego i amunicji płyną do Abisynji wszystkimi dostępnymi drogami.

Na linii kolejowej Dżibuti — Addis Abeba ruch pasażerski jest całkowicie wstrzymany i linja ta została oddana

był dziś na rewji 50 tys. wojowników, którzy ostatnio przybyli do stolicy. Następnie cesarz pożegnał 4 tys. żołnierzy gwardji cesarskiej, którzy udają się na front. W czasie rewji Negus wygłosił krótkie przemówienie do wojska, w którym oświadczył: „Jeżeli zwlekaliśmy z odpowiedzią na akcję zbrojną włoską, to dlatego, że mieliśmy zobowiązania wobec Ligi Narodów. Inwazja włoska zwała nas częściowo od tych zobowiązań. Przeto idźcie wojować. Blijcie się odważnie.

Podczas rewji ras Mulugueta, minister spr. wojskowych zbliżył się konno do cesarza, zsiadł z konia, wyciągnął szpade

rych bez różnicy na narodowość, uważa się za włochów.

Nocy ubiegłej na głównej ulicy Addis Abeby znaleziono trupa greckiego kupca, zabitego ciosem noża w serce. Rząd wypuścił z więzień wszystkich przestępców politycznych, którzy zostaną uzbrojeni i wysłani na front. Wśród zwolnionych znajduje się również ras Tafessa, b. minister robót publicznych. Otrzymał on dowództwo jednej z grup wojskowych.

wyłącznie do transportów wojennych. Do Dżibuti przybywają w najbliższych dniach dwa transportowce japońskie i niemieckie z wielkimi ładunkami broni dla Abisynji. Na linii kolejowej Dżibuti — Addis Abeba krąży dla przewozu broni wielkie transporty towarowe, złożone z 10—15 wagonów.

Od strony Sudanu egipskiego przychodzą do Abisynji olbrzymie karawany z bronią i amunicją. Szereg gmachów rządowych w Addis Abeba przemieniony został z rozkazu cesarza na arsenały, gdyż składy wojskowe, w Addis Abeba są już przepełnione.

zwycięstwo nad Włochami zwróciło wagę Londynu, Paryża i Petersburga. Etyjopję uważano teraz za kraj samodzielną i wielkie państwa organizowały poselstwa u dworu Menelika. Ponieważ Menelik nadto bezpłatnie dawał do dyspozycji wielkie tereny w okolicy totto, w następnych pięciu latach zwycięstwo w Adui — Francja, Niemcy, Rosja, Włochy i Anglia wysłały Adui swe dyplomatyczne zastępstwa.

Posłowie poznali w Meneliku wielkiego despota, który przedewszystkiem wykorzystywał swoją nieograniczoną władzę do stworzenia prawa, które miało by znaczenie w całym państwie. Wszędzie uznawano autorytet Menelika, który nie dążył do stwarzania sobie wrogów, po to tylko by okazać im swoją potęgę, jak to robili jego poprzednicy. Był on coprawda okrutnym władcą, lecz nie szalonym, jak Teodoros, którego spowodu jego reform zwalczał przedewszystkiem kler. A Teodoros często zapraszał duchownych na wspólniejsze czyny, dniami całymi karmił ich najczystym mięsem i winem, poczem kazał im zaszywać w skóry zjedzonych zwierząt i rzucać w głębokie przepaści... Menelik w ciągu pięciu lat uczynił więcej, niż Teodoros podczas całego swego życia. Nigdy jednak nie zdradził on swych prawdziwych zamiarów; zawsze ustępował w małych sprawach, by móc urzeczywistnić swoje wielkie plany. Mimo sprzeciwów duchowieństwa, wprowadził do państwa swego telefon i kolej żelazną, nigdy zaś nie kłócił się z przesądami swego otoczenia.

Z czasem jednak dowiadywano się czegoś autentycznego o Meneliku, gdyż

oświadczył, że jest gotów położyć się za Abisynję. Cesarz za parę dni się do Dessie, gdzie zapewne będzie wna kwatera abisyńska. Ras Mulugueta wyrusza już dziś do Dessie na czele kiej armji.

Cesarz, jako najwyższy zwierzchnik sił zbrojnych ogłosił rozkaz do armji, którym udziela takich rad:

Nie gromadźcie się w zbyt licznych miejscach. Uciekajcie się do taktyki partyzanckiej. Bądźcie cierpliwi, rozpraszajcie się, gdy zbliżą się samoloty nieprzyjacielskie. Zrzucicie się w stroje koloru khaki, a nie stanowią widocznego celu.

Addis Abeba, 17 października (Pat) Z okazji wielkiego święta cywilnego św. Abbo, cesarz udał się wraz z rodziną do kościoła, wzniesionego ku czci tego świętego, by prosić Boga o łaski dla armji abisyńskiej.

Pogłoski o zajęciu Makalle przez włochów okazały się nieprawdziwe.

Komunikat włoski

Rzym, 17 października (PAT). Ministerstwo prasy i propagandy ogłasza następujący komunikat Nr. 21:

General de Bono donosi telegraficznie z Adigratu, że dokonał w tej okolicy rewji wojsk włoskich i Erytrejskich. Gen. de Bono zakomunikował, że zamianował w imieniu króla cesarza rasem prowincji Tigre. Wiadomość wywołała entuzjazm wśród całej ludności przywódców. Dzieło organizowania terytorjum okupowanego powoli się intensywnie naprzód. Samochody mogą już normalnie kursować pomiędzy Senafte i Adigratem. Lotnicy włoscy dokonali zwykłych wywiadów w południu i na zachodzie linii włoskiej w okolicach Makalla, gdzie gromadzą się znaczne siły nieprzyjacielskie. Placówki abisyńskie padały do góry głosem strzały, które nie wyrażały żadnej szkody.

Na pozostałych frontach i na froncie somalijskim nic godnego do zamianowania.

Grosz wdowi Włoska wyprawa do Abisynji

jest największym tego rodzaju eksperymentem, jaki zna historia

Włoska ekspedycja wojenna do Abisynji jest, gdy zważyć, iż obejmuje ona prawie 300.000 ludzi i olbrzymie transporty amunicji, materiału wojennego, zapasów etc., największą ekspedycją zamorską, jaką zna historia wojen nowoczesnych.

Gdy sto lat temu Francuzi rozpoczęli w 1830 roku podbój Afryki Północnej i weszli do Algieru, wysłali tam korpus ekspedycyjny pod dowództwem marszałka Bugeaud, który liczył 37.000 ludzi. Do przewiezienia wojska i zapasów użyto 400 okrętów żaglowych i 7 parostatków, które eskortowało 60 okrętów wojennych.

Wojna t. zw. Krymska (1853/56 r.) zmusiła Anglię i Francję do wysłania morzem na Krym, dla oblężenia Sewastopola, 62.000 żołnierzy. W 1854 r. do tej armii dołączyło się jeszcze 20.000 Turków i 15.000 Włochów. Wyprawa do Meksyku w 1863 r. zmobilizowała 35.000 żołnierzy francuskich, którzy na polecenie cesarza Napoleona III eskortowali Maksymiljana. W cztery lata później wojska francuskie zostały odwołane z Meksyku, a Maksymiljan zginął tragicznie, rozstrzelany na rozkaz Juareza.

Wojna Anglii z Transwaalem i Oranji wymagała uruchomienia dużych względnie sił dla zwalczania oporu 23.000 Burów. Anglia wysłała wówczas

w odstepie dwóch lat przeszło 200.000 ludzi; zaczęło się od ekspedycji liczącej 37.000 żołnierzy, a pod koniec wojny stało już w Transwaalu 250.000 Anglików.

Ostatnie większe wyprawy wojenne za morze miały miejsce przed r. 1914. W 1901 r. ekspedycja do Chin, w której wzięli udział Niemcy, pociągnęła za sobą wysłanie korpusu niemieckiego w siłę 20.000 ludzi. Tyleż prawie przewieziono w 1906 r. z Niemiec do Afryki zachodniej w celu stłumienia powstania w koloniach niemieckich.

Wszystkie te wyprawy zaćmiewa ogromem obecna ekspedycja włoska do Abisynji, która już teraz zmusiła Włochy ze względu na teren i rozległość placów operacyjnych do uruchomienia i wysłania za morze około 300.000 ludzi. Liczono się przytem ze słabym oporem Abisyńczyków, dzisiaj zaś już widać, że rachuby te będą mylne i że w miarę posuwania się operacji wojennych armia włoska w Abisynji będzie musiała ulec dalszemu zwiększeniu. Zaangażowanie w tej wojnie wszystkich nowoczesnych środków technicznych oraz tworzenie i budowa na tyłach linii komunikacyjnych biegnących ku frontowi, czyni z tej wyprawy największy eksperyment w ramach wojny zamorskiej, jaki zna historia.

Wodzowie abisyńscy milczą...

Tajemnica frontów. — Czy Ras Seyoum potrafi zdradzić? — Kobiety w wojnie i pokoju

Addis Abeba, w październiku

W cesarskim pałacu już od kilku dni panuje jakgdyby spisek milczenia. Najpoważniejsze osobistości dworu odmawiają wszelkich informacji i twierdzą, że niema żadnych nowych i ważnych wiadomości z frontów.

Możliwe jest, że przyczyną tego milczenia jest, że z pod pióra nieodpowiedzialnych reporterów zbyt wiele niecisłych wiadomości poszło już w świat, wiadomości, które mówiły o zwycięstwach abisyńskich, o odebraniu Włochom zdobytej Adu i Adigratu i o zwycięstwie wrogim do Erytrei. Sam rząd negusa dementował większą część tych wiadomości i wprowadził ostrą cenzurę depesz. Znawcy stosunków abisyńskich sami powinni sobie byli wytłumaczyć, że te sprawozdania rzekomo naocznych świadków są wymyślone, gdyż Abisynja posiada tylko trzy przewodniki telefoniczne i telegraficzne, które właśnie wystarczają do informowa-

nia rządu i sztabu generalnego. Zresztą, połączenie z Adu już od wielu dni jest przerwane.

Mimo wszystko jednak, milczenie w pałacu cesarskim wydaje się bardzo dziwne. Ma się wyraźne uczucie, że są oni tam dokładnie o wszystkim poinformowani i że wiadomości, które posiadają i których nie zdradzają, są dla Abisynji korzystne. Zdaje się, że powodem tego milczenia jest pewna taktyka; trzeba osiągnąć decydujące powodzenie, któremu nie można będzie zaprzeczyć i które wtedy dopiero ma korzystnie wpłynąć na ogólny nastrój. Jedynie z Genewy otrzymuje się prędkie i dokładne wiadomości. Genewskie wnioski miały dla negusa i jego sprawy, przede wszystkim w samej Abisynji, niezwykle moralne znaczenie.

Właśnie dlatego, że cesarski dwór milczy, w Addis Abebie szerzą się zupełnie nieprawdopodobne wiadomości. — Większość ich głosi o tysiącach włos-

zł. 2.-

IDEALNE GOLENIE

— niska cena

Mydłem do golenia Colgate ogolił się Pan około 176 razy przyjemnie i lekko za niską cenę około grosza za jedno ogolenie. Obfite piana tego mydła przenika aż do cebulek włosów zarostu i zmiękcza je gruntownie. Następnie ostrze zbiera zarost równo z powierzchnią policzka, tak że przez cały dzień ma Pan gładko i czysto ogoloną twarz.

MYDŁO DO GOLENIA COLGATE

DZIŚ
jeszcze nabyć możesz los i klasy
w szczęśliwej kolekturze

KAFTALA
Łódź, Piotrkowska 54.

rze zarówno indywidualnym, jak i zbiorowym.

Niezależnie od polityki zagranicznej państw, w okresie ostrego konfliktu japońsko - chińskiego, sympatie mas były po stronie słabszych Chin. To samo powtarza się teraz w stopniu o wiele silniejszym, jako że Abisynja w ogóle wyraźniej przemawia do naszej fantazji, niż Chiny, będące najdziwniejszym i największym konglomeratem ludów i

ziem na świecie.

Okazuje się więc, że nie biała rasa, bliska nam kultura, wspólna przeszłość, tysiąc momentów zbliżenia decydują o sympatiach do Włoch, lecz głęboko wrosłe w masę poczucie sprawiedliwości i krzywdy, oraz niechęć do wojny.

W złych i ponurych czasach taki jeden mały a jasny promień jest pocieszający.

CZESŁAW OLTASZEWSKI

kich jeńców i zabitych, o setkach zdobytych karabinów maszynowych. I abisyńscy wojownicy cieszą się, jak dzieci z powodzenia ich towarzyszy broni. Przecież to jest wiadoma rzecz: dzisiaj, jak i czterdzieści lat temu, Abisyńczycy w bliskiej walce przewyższali Włochów. Kiedy noc zakrywa oczy nieprzyjaciół swoimi zasłonami i nie armaty i bomby, lecz miecz i szabla decydują o śmierci i życiu, wtedy biada Włochom!...

We wszystkich tych wiadomościach powtarza się nazwisko Ras Seyoum. Cała Addis Abeba śmiała się z tego, że Włosi rozpowszechniali wiadomość, iż zbiegł on wraz ze swymi żołnierzami. Wszyscy wiedzą, że Ras Seyoum będzie walczył do ostatniej kropli krwi. Jego szalona odwaga jest przysłowiowa i to może jest jedynym powodem do niepokoju. Obawiano się, że w swoim zapale i niedocenianiu wroga mógł się dostać na jakąś niebezpieczną pozycję. Jest on także zbyt samodzielnym i nie troszczy się o plany wojenne abisyńskiego sztabu generalnego i jego rozkazy. Lecz jego armje mają do swego wodza nieograniczone zaufanie i podziwiają jego stanowczość.

Na czele 15.000 żołnierzy maszeruje kobieta na front północny, by wraz ze swą armją stanąć pod dowództwem Ras Seyoum. Jest to Woezero Shamera Gaby, najbogatsza kobieta w kraju. Jest ona córką „rasa“, który po swojej śmierci pozostawił jej 10.000 służby, całe stadno mułów i koni. Z tego spadku Woezero Shamera Gaby stworzyła swoją armję. Przed wymarszem oświadczyła:

— Od wielu generacji rodzina moja walczyła o wolność Abisynji. Jestem głową rodziny i nie złamię tej tradycji. Nie boimy się Włochów, nawet my, kobiety abisyńskie, nie boimy się ich. Włoscy mężczyźni są zniewieściali

Jeszcze jedna kobieta opuściła Addis Abebę. Jest to żona generała Habte Mikael, Woezero Asagedich. Udała się ona na front Ogadeński, gdzie mąż jej jest naczelnym dowódcą. Tłomaczy ona swój krok w następujący sposób:

— Kiedy cesarz wyraził życzenie, bym nie udawała się na front, odpowiedziałam mu, że nie leży w mojej mocy decydować w tej sprawie. Przypomniałam mu, że cesarzowa Taitu także towarzyszyła cesarzowi Menelikowi w walce pod Adu. I dlatego Haile Selassie zgodził się, bym wyruszyła na front.

Grosz wdowi

Odyby „król królów“ Haile Selassie awił się nagle pod swym egzotycznym parasolem na jakiejś ulicy pierwszego lepszego polskiego miasta, byłby witany przez tłum z prawdziwym szczerem entuzjazmem. W każdym kraju europejskim byłoby to szalenie ciekawym widokiem. Gdziekolwiek witanoby czarnego króla o wiele goręcej, aniżeli swoich własnych białych władców — pomańców Nieba albo też wybrańców ludzkości. Albowiem nie ulega żadnej wątpliwości, że w całej niemal Europie, z wyjątkiem Włoch, najszersze masy ludowe żywią więcej sympatii dla czarnych, niż dla białych, władców...

Raz po raz przychodzą do redakcji listy z zapytaniem, czy można zamówić się na ochotnika pod dowództwo jakiegoś „rasa“ i jak to uczynić. Właśnie robotnik z Szopienic na Górnej Śląsku pisze naiwnie ale szczerze: „Jestem bezrobotny i nie mam żadnego dochodu, ale chcę też ratować biednego czarnego Abisyńczyka, który broni się przed gazem i zakopuje twarz w piasku, albo leży ranny w błocie. Wysłał do Czerwonego Krzyża 50 groszy — niech za to będzie zakupiony sprzęt sanitarny. Co dwa tygodnie odżałuje a wysłę 50 groszy dla Abisynji“...

Prawdziwy grosz wdowi, za który trudno kupić maskę, ale który przeważa nim szale światowej sławy i tych imponowalności wojenne, które bardzo często decydują o zwycięstwie łatwiej od tanków, aeroplanów i bomb.

Nienawiść do Włoch? Nic podobnego. Każdy wie, jak głębokie i szczerze są sentymenty polskiego społeczeństwa dla Italji w ostatnich latach — w okresie tego reżymu... Niema w społeczeństwie naszym ani krzty złej myśli o Włochach. Ale mimo wszystkich sympatii w zapasach wojennych ze strony Włoch, nie ma najmniejszego powodu, dla którego „mały człowiek z ulicy“ w sporze włosko - etiopskim staje po stronie czarnych, jest lek i nienawiść mas do wojny w ogóle. W rozumowaniu najelementarniejszym rzecz układa się prosto: kto do kogo przyszedł? — Włoch do Abisynji, czy Abisyńczyk do Włoch? Kto z kim zaczął? Oczywiście, że niechaj więc będzie ona ukarana!...

Drugi powód — kto wie czy nie najważniejszy — leży w innej nieco płaszczyźnie, raczej bardziej społecznej, niż politycznej. Abisynja formalnie, jako państwo Ligi Narodów, posiada zupełne samostanowienie z Włochami. Jest samodzielnym państwem w rodzinie narodów. Okazuje się, jednak, że równość formalna nie jest przeszkodą w zastosowaniu gwałtu i siły. Tu „mały człowiek“ łatwo tworzy analogie do „wielkiego państwa“: w naszym europejskim społeczeństwie też każdy obywatel korzysta z tych samych praw, a w rzeczywistości jeden opla wyna w bogatki, a drugi jest jego niewolnikiem. Jeden jest silny, a drugi słaby... „Mały człowiek“ jest pokrzywdzony i solidaryzuje się z każdą krzywdą w wymiarze...

Ze wszystkich stron Abisynji śpieszą czarni wojownicy, by wziąć udział w obronie kraju.

Po proklamowaniu monarchii w Grecji przez ulice wszystkich miast przegają tłumy, wznoszące okrzyki na cześć króla Jerzego.

„Czarny Lindbergh“ na czele lotników abisyńskich 12 samolotów przybędzie do Addis-Abeby.—Abisyńczycy chcą zbombardować magazyny wojskowe w Erytrei

Paryż, 17 października.

W Addis Abebie oczekują z niecierpliwością na przybycie 12-tu samolotów dla armii abisyńskiej, sygnalizowanych z Londynu.

Do obsługi tych samolotów przygotowany jest już wyćwiczony po europejsku zastęp czarnych lotników. Wykszolenie fachowe otrzymali oni w założonej specjalnie szkole lotniczej pod kierunkiem amerykańskiego murzyna Robinsona, zwanego czarnym Lindberghem.

W wojskowych kołach abisyńskich żywią nadzieję, że w niedalekim już czasie lotnicy abisyńscy zaczną podejmować wypadki na tyły armii włoskiej i obrzucać bombami włoskie punkty stra-

tegiczne, a przede wszystkim magazyny materiałów wojskowych w Erytrei.

O ileby droga lądowa do przewozu samolotów została przecięta, wówczas projektowane jest przesłanie lotników abisyńskich do Berbery w Somali brytyjskim i do Harsumu w Sudanie. Z obu tych miejscowości samoloty kierowane przez lotników abisyńskich, mogłyby przybyć do Addis Abeby drogą powietrzną.

Londyn, 17 października. (PAT). Dwaj synowie poła abisyńskiego w Londynie Benjamin i Józef Martin wyjechali do Abisynji, aby zaangażować się do wojska w charakterze lotników.

**KLUCZEM do 1.000.000
jest los FAJNGOLDA**
8. Śródmiejska 8.

Polityka włoska w Abisynji Ras Gugsa, który zdradził Negusa, mianowany przez Włochów naczelnikiem prowincji Tigre

Rzym, 17 października.

(PAT). Dzisiaj w Adigrat odbyło się w pobliżu starych fortów pamiętających wypadki 1896 roku, uroczystość proklamowania Rasy Gugsa naczelnikiem prowincji Tigre.

Gen. de Bono wygłosił przemówienie, w którym m. in. powiedział: Haile Selassie Gugsa zaprzagnął dać dowód swej wierności, przysyłając mi swych wyborowych wojowników. Natychmiast zawiadomiłem o tem wielkiego szefa mego rządu Mussoliniego i mego potężnego króla, który mi powierzył zamianowanie Dedzaka Gugsa naczelnikiem całej prowincji Tigre. Wasze okrzyki radości mówią mi o zadowoleniu waszych serc. Wierność wasza wobec waszego dowódcy będzie nagrodzona. Niechaj wszyscy w prowincji Tigre będą wierni prawdziwemu potomkowi króla Jana.

Na wezwanie gen. de Bono, wojownicy odpowiedzieli gromkimi okrzykami, wzywając na cześć Włoch i Mussoliniego.

Nominacja Rasy Gugsa na stanowisko naczelnika prowincji Tigre oceniana jest w Rzymie, jako doniosłe posunięcie polityczne. Ilustruje ona metody, jakimi posługuje się rząd włoski w swej akcji na terenie Afryki Wschodniej. Akcja ta ma na celu nie tylko osiągnięcie przewagi wojskowej nad siłami zbrojnymi Negusa, lecz również przyciągnięcie na stronę włoską ludności, kleru i przywódców drogą pokojową.

Addis Abeba, 17 październ.

W czasie uroczystego nabożeństwa u cesarza Haile Selassie z udziałem najwyższych dostojników państwowych, wojska i duchowieństwa, naczelnik Abu-

na (biskup), głowa kościoła katolickiego w Abisynji, rzucił uroczystą klątwę na zdrajcę, rasę Gugsa, który przeszedł na stronę włoską.

Po nabożeństwie, cesarz Haile Selassie w księdze, zawierającej członków rodziny panującej, dopisał przy nazwisku rasy Gugsa — słowo „zmarł“.

Akt ten, stanowiący cywilną śmierć

zdrajcy, dokonany był w grobowej ciszy tysięcznych tłumów, zebranych na nabożeństwie. Wschodnia część prowincji Tigre, która stanowi dziedziczną własność rasy Gugsa, została podarowana przez cesarza, dowódcy północnego frontu, rasowi Seyuma pod warunkiem, że wyprze on z niej najeźdźców.

Górnicy angielscy żądają podwyżki Strajk w południowej Walii trwa

Londyn, 17 października.

(PAT). Członkowie federacji górniczej w południowej Walii postanowili jakoby kontynuowanie strajku, który przybiera rozmiary niepokojące. Strajk trwać będzie dopóty, dopóki górnicy nie otrzymają pisemnych gwarancji od właścicieli kopalń, że żaden z robotni-

ków niezsyndykalizowanych nie będzie zatrudniony w kopalniach.

Londyn, 17 października.

Dzisiaj rozpoczęły się narady związku górników W. Brytanii dla zbadania sytuacji, wywołanej przez żądanie związku o podwyżkę płacy górników o 2 szylingi dziennie. Narada odroczyła się do jutra bez uchwał.

Lot Warszawa-Australja

Major Karpiński poczynił już wszystkie przygotowania

Warszawa, 17 października.

Już w najbliższych dniach ma nastąpić start mjr. Karpińskiego na jego „Błękitnym Ptaku“ do gigantycznego lotu na trasie Warszawa — Australia.

Przygotowania wszystkie zostały już ukończone.

Początkowo kpt. Karpiński zamierzał rozpocząć raid z Poznania ale po bliższym zbadaniu lotnisko w Ławicy okazało się niezbyt odpowiednie.

Trasa projektowanego lotu jest następująca: Warszawa — Stambuł —

Aleppo — Bagdad — Bassora — Bushire — Karachi — Allahabad — Kalkutta — Rangooch — Bangkok — Alor Star — Singapur — Batawja — Surabaya — Kupang — Port Darwin — Cloncurry — Charleville — Melbourn i spowrotem. Przestrzeń, która zamierza przebyć mjr. Karpiński, wynosi około 40.000 klm., a więc tyle, ile wynosi obwód ziemi na równiku.

Samolot mjr. Karpińskiego został zbudowany już w r. 1933.

CASINO

Pocz. 4, 6, 8, 10.

Dzisiaj i dni następnego!

KRÓL HUMORU

ADOLF

DYMSZA

Jako

„Wacusz“

Najwesejsza polska komedia muzyczna

„Prawda“ moskiewska uzyskała debiet w Niemczech

Berlin, 17 października.

(PAT). Prasa podaje, iż ministerstwo wewnętrznym rozporządzeniem z dnia 10 października b. r., odbierające debiet na obszarze Rzeszy moskiewskiej „Prawdę“.

NAJNOWSZY TRIUMF KINEMATOGRAFII SOWIECKIEJ. „Zona za 1.000 rubli“. Od czasu nie widzieliśmy obrazów sowieckich. Ciekawość nasza co do wyników „nowego filmu“ w tematyce nie mogła być zaspokojona. Stronie formalnej, t. j. technicznej oprawy, zawsze wiedzieliśmy, że jest doskonała, dla wielu realizatorów świata niedosiężna! Obecnie wiadujemy się, że już wkrótce na ekranie „Europa“ ukaże się najnowszy film produkcji „w kinie“ w Moskwie p. t. „Zona za 1000 rubli“. My, że nikt, jak Sowiety, nie potrafi tak pięknie odzwierciedlić przyrody, radości, smutków i łów szarego człowieka. Nie są to jednak filmy wyłącznie jednostek, abstrakcyjne, stworzone tylko dla filmowego. Sięgają one głębiej, ogarniają całe społeczeństwo, tłum. Właśnie to — w obrazach sowieckich jest im, gdziekolwiek. Pełen dynamiki, wrzający okrzykiem, nieraz bierny i milczący. W tym — dzieje się dramaty. Jak wielka musi być maestria reżyserów, ażeby opanować to ogromne zbiorowisko! Dopiero na tle ogromu życia codziennego — uwypukla się postać bohatera. Tak się dzieje w każdym filmie wieckim. Tak jest również w obrazie „Zona za 1.000 rubli“. I to najbardziej charakterystycznym osiągnięciem — rzeczywistość filmowa — w kinematografii Z. S. R. R. Treść filmu — na za 1.000 rubli“ jest całkowicie odrębna i nowa. Na ciekawej kanwie rozsunął realizator skonała, porywająca oprawa. W roli głównej słynna piękność, Tatjana Muchmurniejkowa.

DOSKONAŁA ZABAWA W „TABARINIE“

Nowy program w „Tabarinie“ jest lepszy i bardziej atrakcyjny, niż poprzedni. Wszystkie numery stoją na bardzo wysokim poziomie artystycznym i podobają się publiczności. Sensacją obecnego programu jest wiersz Roner, którego nazwisko zna dobrze publiczność wszystkich większych miast europejskich. Artysta ten wstąpił się swymi doskonałymi sztukami karcianymi, które wszystkie wprawiają w zachwyt.

Doskonała jest Lucy Doree w swoim repertuarze, Angelo, tancerka węgierska, o rzuona wielkim temperamentem i duet angielskich tancerzy Nadines, który demonstruje prawdziwy taniec.

Do tańca przygrywa orkiestra Waino posiadająca bardzo bogaty repertuar. Tańce wyjątkowo piękny parkiet, oświetlenie barwnymi „philineami“ i pośrednim światłem neonowym.

Dzisiaj jak zwykle o godz. 5.15 po poł. z pełnym programem artystycznym, a wieczorem dancing.

Dr. med.

Edward REICHER
powrócił.

Anglja żąda zerwania kontraktów z Włochami

Polska straciłaby statek „Batory” wrazie przyjęcia propozycji Edena.—Oświadczenie delegata polskiego w Genewie

Genewa, 17 października. (PAT). Dziś przed południem odbyło się posiedzenie podkomitetu do spraw bankcyjno-ekonomicznych, na którym omawiano z początku propozycję francuską co do ustalenia listy surowców, których import do Włoch ma być wzbrożony. Po dłuższej dyskusji, zatwierdzono listę, odpowiadającą mniej więcej tej, która zaprojektowana została na wczorajszym posiedzeniu podkomitetu. Ostateczna lista będzie ustalona na posiedzeniu pełnego komitetu koordynacyjnego. Następnie powrócono do propozycji angielskiej co do zakazu wwozu z Włoch. Jako pierwszy zabrał głos przedstawiciel Polski, radca ekonomiczny M. S. Z. Jan Wszelaki, który wygłosił następujące przemówienie:

„Znajdujemy się wobec propozycji wyjątkowej wagi z punktu widzenia jej wpływu bezpośredniego, lub pośredniego na międzynarodowe życie gospodarcze.

towarzystwa żeglugowego, budując okręt, przeznaczony dla komunikacji transoceanicznej. Statek ten jest już spuszczonej na wodę. Ma być wykończony zimą i odbyć pierwszą swą podróż z Gdyni do Nowego Jorku z początkiem

Pomoc kredytowa dla państw stosujących sankcje wobec Włoch

Genewa, 17 października. (Pat) Komitet wzajemnej pomocy zajął się dziś sprawą znalezienia rynków zastępczych dla towarów, których wywóz do Włoch zostałby skutkiem zastosowania sankcji utrudniony, względnie uniemożliwiony. W przebiegu dyskusji wysunięto projekt wprowadzenia preferencji celnych i kontyngentowych dla krajów, stosujących sankcje oraz projekt zastosowania przez państwa, uczestniczące w sankcjach, kontroli przywozu państw, nie stosujących sankcji, celem

uniemożliwienia tym państwom wykorzystywania sytuacji wobec wzmocnienia handlu z Włochami.

Poza tym wysunięto projekty zbadania możliwości znalezienia zastępczych rynków oraz zorganizowania pomocy kredytowej dla państw, stosujących sankcje. Wobec trudności pogodzenia powyższej zasady z klauzulą największego uprzywilejowania, wyłoniono komitet redakcyjny, który ustalić ma formułę dla dalszej dyskusji.

włosny. Znaczna część wartości statku która spłacana jest węglem, została już wyrównana. Według tekstu propozycji angielskiej Polska zmuszona byłaby zerwać kontrakt, stracić w ten sposób statek i sumy, które już za niego zapłaciła oraz zdeorganizować ustalony oddawna swój program komunikacji morskiej.

Jest to zresztą tylko jedna strona zagadnienia. Otrzymałoby tylko co projekt, którego celem jest zakaz sprzedaży Włochom środków transportowych, a m. in. okrętów. Jesteśmy wszyscy zgodni, że propozycja ta byłaby niewątpliwie skuteczna. W tym specjalnym wypadku ściśle zastosowanie projektu angielskiego miałooby — jako jedyny rezultat — prócz

SZKÓD DLA POLSKI.

zaopatrzenie Włoch kosztem Polski w statek zupełnie współczesny.

Komisarz spraw zagranicznych, Litwinów, który przemawiał następnie przyłączył się do stanowiska Polski, — stwierdzając, że Związek Sowiecki ma również zamówienia państwowe, wykonywane we Włoszech i zastrzegł sobie powrót do sprawy, poruszonej przez p. Wszelakiego.

Minister Eden uznał konieczność uwzględnienia specjalnych wypadków i zaproponował utworzenie stałego podkomitetu, któryby się zajął badaniem takich właśnie spraw. Szereg innych mówców, a m. in. przedstawiciel Francji p. Coulondre poparł myśl stworzenia takiego podkomitetu.

Jako ostatni mówca przemówił przedstawiciel Szwajcarii p. Stucki, który oświadczył, że Szwajcaria nie może się wypowiedzieć obecnie za propozycją Anglii.

Włochy ogłaszają maratorium dla zobowiązań zagranicznych

Berlin, 17 października. (Pat) „Deutsche Allgemeine Ztg.” donosi z Londynu, że w kołach tamtejszej City liczą się z ogłoszeniem przez rząd włoski moratorium na zobowiązania przyjęte wobec tych państw zagranicznych lub ich obywateli, którzy biorą

czynny udział w sankcjach antywłoskich.

Zdaniem City Włochy nie ogłosiły dotychczas moratorium tylko dlatego, iż nie chciały przesądzać ewentualnej uchwały Ligi w sprawie blokady towarowej.

DZIS ciągnięcie 1-ej klasy
kup los w kolekturze
N. JATKA Piotrkowska 22
Piotrkowska 66
Nowomiejska 1.

Stalność waluty

nienaruszalną zasadą naszej polityki gospodarczej Rada ministrów uchwaliła projekt ustawy o pełnomocnictwach dla Pana Prezydenta

Warszawa, 17 października. (B) Rada ministrów na swym dzisiejszym porannym posiedzeniu uchwaliła projekt ustawy o pełnomocnictwach dla Prezydenta R. P. do wydawania dekretów w zakresie spraw gospodarczych i finansowych. Projekt upoważnienia nie obejmuje zmian systemu monetarnego, bowiem stałość waluty jest nienaruszalną zasadą polityki państwa.

Projekt ten zostanie przedłożony sejmowi na nadzwyczajnej sesji, która będzie zwołana w najbliższych dniach.

Motywem uchwalenia projektu ustawy o pełnomocnictwach przez radę ministrów ma być konsekwentna od szeregu lat polityka spraw gospodarczych

i finansowych Polski, która w obecnej chwili wymaga dla pełnej realizacji jej celów szeregu posunięć zmierzających przede wszystkim do przełamania stanu chronicznej deficytowości budżetu i zabezpieczenia jego równowagi.

Niektóre z tych posunięć będą mogły być dokonane w ramach obecnych obowiązujących ustaw, ale szereg środków, które trzeba będzie zastosować, będą wymagały stworzenia właściwych podstaw i wydania nowych norm prawnych.

Dla osiągnięcia zamierzonego efektu wchodzić będą w rachubę zwarte kompleksy zależnych od siebie i związanych ze sobą aktów ustawodawczych. Skuteczność całej akcji zależy

Projekt ten zostanie przedłożony sejmowi na nadzwyczajnej sesji, która będzie zwołana w najbliższych dniach. Motywem uchwalenia projektu ustawy o pełnomocnictwach przez radę ministrów ma być konsekwentna od szeregu lat polityka spraw gospodarczych

Czesi wydali konsula polskiego w Morawskiej Ostrawie.—Nieustanna fala prześladowań Polaków

Praga, 17 października. (PAT). Korespondent P.A.T. dowiadyje się, że władze czeskie cofnęły exequatur p. Aleksandrowi Klotzowi, konsulowi R. P. w Morawskiej Ostrawie.

dakcja P.A.T. zwróciła się z zapytaniem do M. S. Z., gdzie wiadomość ta została potwierdzona.

Morawska Ostrawa, 17 października. (PAT). Na uroczystości Dnia Macierzy Szkolnej w Dawkowie na Śląsku

nad Olzą miano odśpiewać pieśń p. tyt. „Niech żyje macierz”, która brzmi następująco:

„Niech żyje macierz droga, jej pracy złożmy cześć, za jej wysiłek znoiny, hołd spieszymy dziś jej nieść. Oby się każda do niej hojna zwróciła dłoń, byśmy Polacy dumnie podnosić mogli skroni...”

Komisariat policji czeskiej w Karwinie zakazał odśpiewania tej pieśni, motywując zakaz tem, że pieśń ma tendencje polityczne.

Cały rząd jedzie do Krakowa

celem złożenia hołdu prochom Marszałka Kraków, 17 października. Jak się dowiadujemy, dziś o g. 3 po pol. przybędzie do Krakowa nowy rząd polski z premierem Kościalskim na czele celem złożenia hołdu prochom Marszałka.

du na Wawel, gdzie złożą hołd w krypcie, a jeśli nie zapadnie wieczór udadzą się również na Sowiniec gdzie wezmą udział w sypaniu kopca. Część ministrów odjedzie wieczorem, a reszta jutro rano.

Po powitaniu odjadą członkowie rządu

Główne zasady propozycji angielskiej są nam co prawda znane od kilku dni, niemniej jednak w tekście, który został nam wczoraj doręczony, znajdujemy myśl zupełnie nową, a mianowicie niewypelnienia istniejących kontraktów. O ile chodzi o mój kraj, to wprowadzenie tej myśli, komplikuje znacznie zagadnienie.

Zastosowanie takiej klauzuli do niektórych gałęzi importu włoskiego do Polski

ODBIŁOBY SIĘ NIEWĄTPLIWIE NIEKORZYSTNIE NA ŻYCIU GOSPODARCZYM MEGO KRAJU.

nie przyczyniając się w niczem do skuteczności proponowanych zarządzeń. — Te niekorzystne skutki nie zostały z pewnością zauważone przez autorów projektu. Przytoczę przykład, który pozwoli mi lepiej ocenić moje uwagi.

Stocznia włoska w Monfalcone wykonawa obecnie obustalunek polskiego

Obniżenie taryfy kolejowej na przejazdy wielokrotne

Warszawa, 17 października. Obok zniżki na przejazdy jednorazowe w formie zrównania taryfy normalnej z podmiejską zamierzona jest z nowym rokiem podstawowa rewizja taryfy na przejazdy wielokrotne.

Zarząd kolei, licząc się z ogólnym stanem ekonomicznym i pragnąc udostępnić przejazdy stałym podróżnym, zamierza obniżyć bardzo wydatnie cenę biletów miesięcznych i udostępnić korzystanie z biletów tygodniowych.

Obecnie cena biletu miesięcznego jest 18-krotnie wyższa od ceny biletu jedno razowego, od Nowego Roku zaś będzie większa tylko 12 razy.

W ten sposób w porównaniu z obecnymi cenami biletów miesięcznych zostanie osiągnięta zniżka w wysokości 33 procent. Przytem nowa cena skalkulowana będzie na podstawie istniejącej taryfy podmiejskiej.

Bilety tygodniowe, wydawane obecnie tylko robotnikom, będą udostępnione dla wszystkich.

W związku z temi reformami odpada, jako zbędne, różne kategorie biletów, jako to: sezonowe, piętnastodniowe, dwutygodniowe i t. p.

ŻELAZNE ZDROWIE to skarb nieoceniony! Jak je zdobyć i zachować, głowią się nad tem powagi naukowe z mniejszym lub większym powodzeniem. A tymczasem sprawa nie jest wcale tak skomplikowana, jakby się na pierwszy rzut oka wydawało. Cała tajemnica polega jedynie na racjonalnym odżywianiu się i to już od najmłodszej młodości. Jako uniwersalną odżywkę dającą zdrowie i siły tak dzieciom jak i dorosłym, zdrowym czy chorym, uważać można płatki owsiane. Na czoło tego rodzaju produktów wysuwają się płatki owsiane „KNORR” sporządzone z najszlachetniejszego owsa i w warunkach najbardziej higienicznych. Wolne od szkodliwych dla zdrowia tusków są płatki owsiane „KNORR” idealnym pożywieniem, a przez wieloletnie sposoby sporządzania nadają się tak do śniadania jak i na obiad czy kolację oraz do przygotowania ciast i t. p. smakotyków.

KRONIKA

Październ. 18 Piątek

Dziś Lukasa Ewang. Jutro Piotra z Alkantary

Wschód słońca	6.05
Zachód słońca	16.39
Wschód księżyca	21.41
Zachód księżyca	13.23
Długość dnia	10.20
Ubyło dnia	6.08

Drobne wiadomości

DRUGI ZEGAR TELEFONICZNY zaistalowany został w gmachu P. A. S. T. Nie będzie on działał odrębnie od pierwszej „zegarynki”, służyć będzie tylko jako rezerwa. Gdy pierwszy zegar popsuje się, na czas naprawy zostanie włączony drugi, by abonenci telefoniczni mogli bez przeszkód i przerwy dowiadywać się, nakreślając nr. 7, która godzina.

MUNDURY ORGANIZACJI POLITYCZNYCH i wszelkie odznaki są zakazane. Wczoraj weszło w życie rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, na mocy którego wszelkie organizacje polityczne czy społeczne, które zamierzają ubierać swych członków w jakiegokolwiek mundur lub też nadawać im jakiegokolwiek odznaki, muszą uzyskać zezwolenie władz administracyjnych. Począwszy od dnia wczorajszego do 31 grudnia należy więc wnieść podania w tej sprawie do starostwa grodzkiego.

ZWYŻKĘ CEN ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH zanotowano w Łodzi w bieżącym tygodniu. Zdrożały zwłaszcza kartofle, nabrał i warzywa o 5-10 procent. Nieznaczna tendencja wzrostowa wykazują także ceny drobiu. Ponieważ podwyżka cen jest nieuzasadniona, dziś na targowiskach miejskich dyżurów będą specjalni funkcjonariusze, którzy dopilnują, aby ceny za artykuły spożywcze dostosowane były do cennika urzędowego.

DODATKOWA KOMISJA POBOROWA dla P. K. U. Łódź Miasto II urzędować będzie w biurze wojskowym przy ulicy Piotrkowskiej 165 w dniu 28 bm. Zgłosić się na nią winni poborowi rocznika 1914 i starsi, zamieszkałi na terenie 1 4 6 7 10 12 13 i 14 komisariatów policji.

DZIŚ, W PIĄTEK, dnia 18 bm, do powtórnej rejestracji rocznika 1918 w lokalu biura wojskowego zarządu miejskiego przy ulicy Piotrkowskiej 165 winni się stawić mężczyźni tego rocznika o nazwiskach na litery początkowe N, O, zamieszkałi na terenie 3 komisariatu policji na litery G H Ch I J K L z terenu 9 komisariatu.

Nietylko
chorym - lecz także
zdrowym służą, wyborne

płatki owsiane Knorr

Dlaczego nie... cykliści? Opętańcze brednie Streichera

Dowodem psychozy, jaka panuje w Trzeciej Rzeszy, jest ostatni numer oślawionego tygodnika „Der Stuermer”, wydawanego przez Juliusza Streichera. W numerze tym ukazał się bowiem artykuł Streichera p. t. „Kto ponosi odpowiedzialność za rozpętanie zawieruchy wojennej?”. Czytamy tam, co następuje:

„Nie ulega już dziś dla nikogo wątpliwości, że odpowiedzialność za wojnę włosko - abisyńska spada wyłącznie na żydów (!?). I dlatego, gdy żołnierze włoscy wrócą z Afryki, dojrzą niewątpliwie, że kwestja żydowska stała się dojrzałym zagadnieniem także dla Włoch”.

Artykuł ten nie wymaga komentarzy. Ciekawe tylko, że Liga Narodów tak długo musiała się głowić nad tem, kto ponosi winę za wojnę w Afryce, a Juliusz Streicher łatwo i szybko znalazł prawdziwego winowajcę. Ale dlaczego żydzi, a nie, naprz. cykliści?

Podrzucają dzieci pod samochody
by tą drogą uzyskać wysokie odszkodowanie. —
Kilkunastu chłopów stanie przed sądem

Niezwykłym dokumentem czasu jest śledztwo, jakie władze warszawskie prowadzą przeciwko kilku mieszkańcom wsi na terenie powiatu warszawskiego.

Chodzi, ni mniej ni więcej, tylko o przestępstwo podrzucania dzieci pod samochody na szosie. Na drodze wiodącej do Poznania,

przejechał jeden z bogatych kupców warszawskich 10-letniego Wincentego Kogulewskiego. Chłopiec zmarł. Rodzice skarżyli kupca o odszkodowanie w wysokości 20 tysięcy złotych. Sąd przysądził rodzinie 16 tysięcy złotych i na sprawę została zlikwidowana.

Chroni i upiększa cerę **PUDER ABARID**

Adwokaci skarżą się, że źle zarabiają. — Przeciw ograniczeniom dla młodych

Odbył się zjazd delegatów rady adwokackiej w Warszawie.

Głównym tematem obrad zjazdu było omówienie ogólnego stanu adwokatury. Delegaci poszczególnych cśrodków zgodnie stwierdzili, iż zarobki adwokatury obniżyły się obecnie w sposób radykalny; jeśli oczywiście są między adwokatami jednostki lepiej zarabiające, to jednak przeciętny zarobek jest już mniejszy od przeciętnych zarobków urzędnika o cenzusie naukowym. Taki stan rzeczy doprowadza do obniżenia poziomu moralnego jednostek mniej odpornych. W szczególności plagą uczciwej adwokatury prowincjonalnej jest t. zw. „naganiactwo” t. j. korzystanie z usług płatnych pośredników przy werbowaniu mało uświadomionej klienteli. Wypowiadano życzenie, ażeby Rada Adwokacka zwróciła się do władz prokuratorskich i wojewodów z prośbą o

współdziałanie w ściganiu karnem tego rodzaju pośredników.

Omawiana była kwestja dopływu nowych sił do adwokatury. Podkreślano, że zamknięcie listy dla młodej generacji prawników byłoby wysoce niepożądane. Natomiast zwracano uwagę na konieczność podniesienia poziomu przygotowania do zawodu i zapewnienia dostępu do adwokatury takim jednostkom, które pod względem moralnym dają należyta gwarancję utrzymania powagi stanu.

Uznano za pożądane wystąpienie władz korporacyjnych w kierunku przywrócenia możliwości korzystania przez strony z pomocy adwokackiej w tych sprawach administracyjnych, jak postępowanie karno-administracyjne i dyscyplinarne, w których udział adwokatów był ostatnio wyłączony; dotyczy to również sądów pracy.

Sala Filharmonji **Józef Hofmann**

W czwartek dnia 24 bm, o godz. 8,15 w.

MISTRZ fortepianu wystąpi po raz OSTATNI. Program: Bach — D'Albert — Preludjum i Fuga, Mendelsson — Scherzo E-moll, Beethoven — Appassionata, Chopin a) Walec op. 42 b) Berceuse, c) Sonata B-moll, Liszt a) Valse Impromptu, b) Loreley, c) Rapsodia 12.

Bilety sprzedaje kasa Filharmonji.

Przemycali ludzi przez granicę
Wczoraj przemawiali prokurator i obrońcy

W rozprawie przeciwko 53 oskarżonym rozpoczęły się w dniu wczorajszym przemówienia.

Wiceprokurator Obst w treściwej mowie oskarżycielskiej określił rolę całej szajki ogólnie, rozbił oskarżonych na cztery grupy i wywodził, iż każda z grup choć działająca na innym terenie — była w kontakcie z pozostałymi. Ustaliwszy dowody winy głównych oskarżonych na podstawie przewodu sądowego i ujawniwszy rolę pozostałych oskarżonych jedynie sumarycznie — oskarżył publicznie wnosząc o surowe ukaranie wszystkich winnych procederu, który przynosił poważną szkodę Państwu.

Z obrońców jako pierwszy przemawiał adw. Kobylński. Po nim zabierali głos kolejno adw. Lipiński, Dobraniecki, S. Landau, Kryłowiecki i apl. adw. Hertz.

Główną tezę ławy obrończej jest fakt że oskarżeni działali w porozumieniu z przedstawicielami władzy, która w ten sposób pragnęła w swoim zakresie zlikwidować bandę przemytników działających już oddawna na pograniczu. Główni oskarżeni byli pomocni w tych poczynaniach władz tamtejszych i jako tacy mieli przekonanie, że działają prawnie. Jest to fakt nie nieznanym prawu, lecz stan błędny prawniczy — error iuris — i ta okoliczność winna zdaniem obrońcy znaczenie złagodzić odpowiedzialność ich mocodawców. Z punktu widzenia teorii prawa obszernie rzecz tę wywodził przed sądem apl. adw. Hertz, obrońca głównego oskarżonego z Łodzi — głuchego Lipszyca.

Dziś w dalszym ciągu przemawiać będą obrońcy. (as).

Wybitny komunista skazany przez sąd warszawski na 15 lat więzienia

Warszawa, 17 października. (B) Przed sądem okręgowym w Warszawie toczył się dziś proces przeciwko Alfredowi Lampe, wybitnemu działaczowi komunistycznemu, sekretarzowi centralnego komitetu komunistycznej Partji Polski. Lampe był już skazany na rok więzienia w 1926 roku poczem w 1928 aresztowany był ponownie za akcję komunistyczną. Wypuszczony na wolność wyjechał do Sowietów, gdzie

przebywał dłuższy czas. W 1934 roku został znów aresztowany za działalność komunistyczną w Polsce. Zatrzymano go wówczas wraz z wybitną działaczką komunistyczną, Ireną Rozenbergową.

W dzisiejszym procesie zeznawał między innymi jako świadek wiceminister spraw wewnętrznych Kawecki. Lampe skazany został na 15 lat więzienia.

Nasz reporter zanotował

Jan Kasztelan, bezrobotny, zamieszkały przy ulicy Wesolej 24, usiłował pozbawić się życia przez zażycie większej dozy sublimatu, zmniejszonego ze spirytusem skażonym. Lekarz pogotowia skierował denata do szpitala w Radziejowcu, orzekając stan ciężki.

W wykończalni „Pierwsza” w Rudzie Pańskiej spadł z rusztowania 19-letni Wacław Dryzner, zamieszkały przy ul. Wójtowskiej 10. Lekarz pogotowia P. C. K. skierował poszkodowanego do szpitala.

W zakładach Sp. Akc. L. Geyer przy ul. Piotrkowskiej 283, w wypadku przy pracy zginął zmiążdżeniu palców prawej dłoni robotnik Juljanna Glinke. Stan poszkodowanej, przewiezionej do szpitala okręgowego — jest ciężki.

Na terenie rzeźni miejskiej szofer Mieczysław Bereska, zapuszczając motor samochodu korba — wskutek odrzucenia korby — odniósł złamanie kości przedramienia. Poszkodowany został przewieziony do szpitala.

Na ulicy Napółrkowskiej potrącony został przez samochód 53-letni Aron Szmerek, przy ulicy Rzgowskiej 2 i odniósł ogólne obrażenia ciała. Lekarz pogotowia przewiózł poszkodowanego do domu.

Do mieszkania Elżbiety Bartelman, przy Magistrackiej 24 w czasie nieobecności domowników włamali się nieujawnieni dotychczas sprawcy, którzy skradli garderobę, nakrycia stołowe i inne przedmioty wartości 2500 zł. Podobnej kradzieży dokonano w mieszkaniu Icka Majzlera przy ulicy Cegielnianej 25. Właściciel dostał się do mieszkania w czasie nieobecności domowników i skradł futra oraz drobne przedmioty biżuterii wartości łącznej 3000 złotych.

Dyżury aptek
Dziś w nocy dyżurują następujące apteki:
Sukc. M. Kasperkiewicza (Zgierska 54),
J. Sitkiewicza (Kopernika 26), J. Zundelwiewicza (Piotrkowska 25) S. Bojarskiego i W. Szwed (Przejazd 19), M. Lipca (Piotrkowska 193), Rychtera i B. Łobody (11 Listopada 86).

ŻONA za 1000 RUBLI *wkrótce w kinie „EUROPA”*

Teatr Rozmaitości Goselne występy znanych artystów komitetu pary artystów **DINY HALPERN i SEMA BRONECKIEGO** Dziś w piątek, ostatnie wieczorne przedstawienie kom-muz. p. t. „MODELKA”
Jutro w sobotę premiera kom. p. n. „Spadek z Pinzowa” czyli (Wielki spadek)
W sobotę o godz. 4.30 po p. „MODELKA” ceny niższe

RADA MIEJSKA PRZED SĄDEM

Chciała krwawych zająć na posiedzeniu z dnia 28 maja r. b. — Czy nazwa „hitlerowcy“ jest dla narodowców obraźliwa. — Kto kogo bił i za co. — Ostatni występ adw. Kowalskiego i wniosek obrony, sąd grodzki sprawę umorzył

Rada miejska w Łodzi jest już dawno rozwiązana, opinia publiczna przypomina o skandalicznych awanturach i bijatykach, jakie odbywały się w szereg miesięcy w sali przy ulicy Szmajkińskiej 16, ale dopiero wczoraj rozstrzygnięto przed sądem epilog jednego z tych posiedzeń, które zwiastowały koniec niesławnego żywota rady — epilog krwawych ekscesów w dniu 28 maja b. r.

Kilka godzin w sądzie grodzkim w wczorajszym przypominało nam awanturę, jaka panowała w łódzkiej radzie miejskiej od pierwszej chwili jej powołania do jej rozwiązania. Oskarżeniem „narodowców“ niczego się widocznie nie zmieniło: zachowywali się tak, jak niegdyś w radzie miejskiej, w której w imieniu rady interweniował przewodniczący, a w imieniu rady miejskiej przewodniczący Łuszczewski zawdzięczał nam, że powaga sądu nie została naruszona.

Rozprawa rozpoczęła się o godzinie 10 rano. Oskarżenie popierał prokurator Orlikowski, obronę wnosili: w imieniu „narodowców“ adw. Stypulkowski z Warszawy, adw. Szwaldler i apl. Brochowski z Łodzi, w imieniu sojuszników adw. Rafał Kempner i adw. Walcmana z Łodzi, w imieniu b. radnego Jarosza z Warszawy, b. radnych żydowskich Bronill Szajer i adw. Wachtel z Łodzi.

Do rozprawy powołano 52 świadków. Wśród oskarżonych było 16-tu, przewidywano powszechnie, że proces trwać co najmniej dwa dni.

Wnieśli się tylko trzej świadkowie, usprawiedliwiając nieobecność: b. radni Wolczyński, poseł Minberg i nauczyciel Konopka. Mimo sprzeciwu obojga sędziów, sędzia postanowił przyjąć ich zeznanie z protokołu. — Wobec zeznań dr. Kacembogena, który nie stawiał, nieusprawiedliwiał swojej nieobecności, przewodniczący zarządził 100-złotową grzywnę.

Sędzia odczytał akt oskarżenia. Nie był przytaczany go dosłownie, ale w skrócie jest dobrze znana. Przytaczano tylko pokrótce to: podczas czytania budżetu, na jednym z posiedzeń oboz narodowy, wskutek czego jeden z swych członków, zwrócił się nagle w mniejszość. Jeden z nich upadał, wnioski zgłoszone przez ten oboz, co wywołało podniecenie i zderowanie na ławach radnych. Gdy m. in. przywrócono skreślonej przez narodowców subwencję dla teatru miejskiego, na sali rozległy się okrzyki, Urbach, zawałał: „Niech żyje kultura polska. precz hitlerowcomi polskimi.“

Ten okrzyk wywołał niespodziewaną reakcję. Radni narodowcy rzucili się w kierunku ław socjalistycznych. Zaczęła trwać krzesła, stoły, książki i zaczęła się ordynarna bijatyka, która zakończyła się dopiero w chwili przywołania policji na salę. Kilku radnych m. in. Goliński z P. P. S. i Nutkiewicz z „Bundu“ zostali ranni tak poważnie, że zawezwano do nich karetkę ratunkową.

Jak to było.

Po przeczytaniu aktu oskarżenia sąd rozpoczął przesłuchiwanie oskarżonych. Jako pierwszy zeznał b. radny Jarosch Urbach. Tumaczy on, dlaczego wywołał okrzyk, który stał się bezpośrednim pretekstem do awantury: — Proszę sądu, myśmy długo i uporczywie walczyli o utrzymanie w Łodzi teatru polskiego. Za zniesieniem subwencji dla teatru głosowali endecy sojusznicy, radny niemiecki, hitlerowiec Kahlert. Na tem jednym posiedzeniu jednak większość

wniosek nasz przeszedł. Byłem uradowany, a jednocześnie oburzony, bo oto okazało się, że niemiecki radny Kahlert, zapytany, czemu głosował przeciwko, odpowiedział: „Jeśli niema w Łodzi niemieckiego teatru miejskiego, może też nie być polskiego“. Takiego oto sojusznika mieli endecy w radzie miejskiej i wraz z nim chcieli zniszczyć tę jedyną polską placówkę kulturalną. Nic dziwnego więc, że wzniosłem taki okrzyk.

PROKURATOR: — Czy pan miał na myśli tylko tego niemieckiego radnego, czy wszystkich z tamtego obozu?

URBACH: — Wszystkich. Kiedy endecy głosowali przeciwko pomocy ziemowej dla bezrobotnych, przeciwko walce z alkoholizmem, przeciwko walce z gruźlicą, przeciwko obniżce komornego i przytem mieli odwagę mienić się obrońcami ludu, trudno było powstrzymać się od odruchu oburzenia.

ADW. SZWAJDLER: — Oskarżony jednak często obrażał i prowokował radnych z obozu narodowego?

P. Czernik ma głos.

Skolei zeznał b. radny Antoni Czernik. Nie przyznaje się do udziału w bójce i mówi: — Ale, proszę sądu, ja się nie dziwię, że tam ktoś bił. Tam nas tak wszyscy obrażali, że umarli wstałby z grobu i bił. Jakim prawem na mnie mówili zbrodniarzu? Oni mi wtedy śledem wyroków śmierci przysłali, ja musiałem do nich strzelać w piątym roku, w obronie swego życia i trzech zranilem, ale ja jestem zbrodniarzem.

PRZEWODNICZĄCY: — Czy oskarżony bił kogoś wtedy na posiedzeniu rady miejskiej?

CZERNIK: — Chciałem bić, ale on mi uciekł.

ADW. KEMPNER: — Czy tego wieczoru, 28 maja, ktoś obraził pana?

CZERNIK: — Uchyliam to pytanie. Żydowskiej stronie nie odpowiadam.

ADW. KEMPNER (uśmiechając się): — Ja proszę sąd o niewyciąganie konsekwencji z tego odezwania się oskarżonego. On widocznie nie zdał sobie sprawy, że znajduje się w sądzie.

PRZEWODNICZĄCY: — Oskarżony nie będzie mi tu demonstrował. Przywołuję go do porządku. Proszę odpowiadać na pytania pana mecenasa.

CZERNIK: — Nie, tego wieczoru mnie nikt nie obraził.

ADW. KEMPNER: — A dlaczego o-

O co się obrażali.

Nie przyznaje się do winy także b. radny Stanisław Gonera i Belke Antoni, obydwaj z obozu narodowego. Gdy zeznał następnie b. radny Bronisław Kowalski (O. N.), miał bronić się sam, zaczyna swę zeznanie od oskarżenia adw. Wajcmana.

— On mnie stale obrażał, proszę sądu. Ja mu kiedyś coś zawałałem, a na to on mi odpowiedział, że jestem kretyń. Żeby żyd mi powiedział, że jestem kretyń? Ja się dziwię, że on potem jeszcze żyje...

Nie przyznają się do udziału w ekscesach także b. radni narodowcy Miłoch Franciszek, Rakowski Michał, Siedlanowski Roman i Kwiatkowski Józef. Z ich zeznań wynika, że byli obrażani, uapastowani, ale kto bił na posiedzeniu w dniu 28 maja, kto rzucał krzesłami, kto zranił kilku radnych — o tem oni nic nie wiedzą.

Gdy zeznał b. radny narodowiec dr. Rostkowski, znany z tego, że pierwszy użył argumentacji „krzesłowej“ w radzie miejskiej, przewodniczący pyta go, dlaczego właściwie poczuł się obrażony?

URBACH: — Jestem zbyt ostrożny, proszę sądu, by obrażać kogokolwiek osobiście.

ADW. SZWAJDLER: — A jednak oskarżony zawałał kiedyś do b. radnego Czernika: „ty zbrodniarzu“.

URBACH: — Przyznaje się do tego. Było to w czasie jednego z mych przemówień. Czernik zwrócił się do mnie z obraźliwym słowem. Zareagowałem na to słowo „zbrodniarzu“, ponieważ w r. 1905, kiedy rozpoczęła się walka o wolność i niepodległość, b. radny Czernik brał udział w tej walce, ale po tamtej stronie barykady, strzelając do bolowników niepodległościowców.

Oskarżony adw. Kowalski, zrywa się z miejsca i krzyczy: — To jest obraza! To jest skandal! **PRZEWODNICZĄCY:** — Jak się oskarżony zachowuje. Proszę natychmiast się uspokoić i usiąść. Tu nie jest rada miejska tylko sąd. (Zwracając się do b. radnego Urbacha): — Czy oskarżony przyznaje się do winy? — Nie, proszę sądu. W awanturze udziału nie brałem.

skarżony uważa, że nazwa „hitlerowiec“ jest obrazą?

CZERNIK: — Bo my nie jesteśmy hitlerowcy. My są oboz Wielkiej Polski

PRZEWODNICZĄCY: — Oskarżony głosował wtedy przeciwko teatrowi?

CZERNIK: — Ja jestem posłuszny, proszę sądu. Nasz przewodniczący kazał mi głosować przeciwko, to ja głosowałem.

Następnie zeznał b. radny Franciszek Kożuchowski. Na zapytanie przewodniczącego mówi: — Nie brałem udziału w awanturach tylko stanąłem w obronie honoru naszego obozu

ADW. SZWAJDLER: — Często was żydzi obrażali na posiedzeniach?

KOŻUCHOWSKI: — Zawsze, proszę sądu. — Jeden żyd powiedział raz: „Gdybym ja był księdzem“. Przecież to obraza, proszę sądu.

B. radny adw. Kowalski też nie przyznaje się do udziału w ekscesach.

— Nas stale prowokowano, proszę sądu. Nas tak bardzo prowokowano, że ta awantura 28 maja jeszcze się nie skończyła. Trzeba było ich wszystkich powyrzucić z okna pierwszego piętra na ulicę. Myśmy nie mogli słuchać, jak obrażano nasze uczucia.

Proszę sądu, przecież oni wołali na nas hitlerowcy...

ADW. SZWAJDLER: — No i wyście byli obrażeni, gdyż pan wie, że żydzi nienawidzą hitlerowców?

DR. ROSTKOWSKI: — Tak jest.

ADW. KEMPNER: — Ale pan wie też chyba, że hitlerowcy nienawidzą żydów?

DR. ROSTKOWSKI: — Tak jest.

ADW. KEMPNER: — Wiec o co było się obrażać?

Skolei zeznał b. radny Goliński Stanisław z P. P. S. W czasie jego zeznań oskarżony Kowalski zaczyna znów rzucać „zwischenruffy“ za co zostaje ostro skarcony przez przewodniczącego. P. Goliński zeznał: — Ja nikogo nie biłem, proszę sądu. To ja właśnie zostałem uderzony, tak silnie, że musiało mnie opatrzyć pogotowie. Po okrzyku rzuconym przez radnego Urbacha na sali zapanał taki chaos, że nie mogłem dostrzec prostu, kto rzucał krzesłami, kto bił. — Zauważyłem tylko w pewnym momencie, jak Kożuchowski wyrwał stół radnemu Wolczyńskiemu, później chciał

wyrwać nogę od drugiego stołu, a wreszcie rzucił krzesłem. Co dalej było nie pamiętam, gdyż chciałem wycofać się z sali, gdy z boku dosięgnął mnie cios.

PROKURATOR: — Czy oskarżony obiektywnie uważa, że okrzyk Urbacha był obraźliwy?

GOLIŃSKI: — Frószę sądu, nas częściej obrażano. Obrażano nas takimi słowami, że nie chciałem ich powtórzyć przed sądem. Ale myśmy zachowywali się taktownie i nie reagowali, jak oni. Endecy wogóle zastosowali w radzie miejskiej taką taktykę: kiedy oni obrażali, to wszyscy musieli siedzieć cicho i nie odzywać się, a gdy ktoś chciał reagować, oni zaraz wołali, że to prowokacja, łapali krzesła w garść i bili. Zresztą uważam, że nazwa „hitlerowiec“ nie powinna być dla nich żadną obrazą. To są przecież programowi towarzysze. Proszę porównać ich program i program hitlerowców...

Nie przyznają się do winy także b. radni żydowscy Sztajnszajder i Holenderski oraz adw. Wajcman. — Adw. Wajcman wyjaśnia tylko obszernie, że był radnym wiele lat, że w każdej radzie miejskiej, jak zresztą w każdym zgromadzeniu politycznym zdarzają się zwischenruffy, nawet obraźliwe docinki, a jednak nikt nigdy nie reagował na takie rzeczy bijatyką. Dalej adw. Wajcman opowiada, że do czasu póki wszystko pomieszało się na sali, widział, jak Czernik, Miłoch i Belke rzucili się w kierunku ław socjalistycznych jak kogoś bili i jak ze strony ław obozu narodowego zaczęły się sypać krzesła.

Na tem przesłuchanie świadków zakończono. Przewodniczący zarządził 15-minutową przerwę. W czasie przerwy odbyła się narada wszystkich obrońców i po wznowieniu rozprawy adw. Jarosz i adw. Stypulkowski zgłaszały wniosek o umorzenie sprawy,

przyczem adw. Jarosz motywuje go w sposób następujący: — Radni oskarżeni są z art. 128 K. K., który przewiduje karę za przerwanie toku urzędowania, połączone z obrazą władzy. — Jak stwierdzono, w bójce brał udział wyłącznie radni i nikt z osób postronnych do tego się nie mieszał, a ponieważ w sali rady miejskiej władzą są sami radni — wynikałoby, że władza obraża sama siebie. Tak być nie może i dla tego prosimy o umorzenie sprawy.

Wniosek popiera również adw. Kempner, który mówi: — Jakkolwiek byłby wyrok, będzie on krytyką przewodniczącego tego posiedzenia rady miejskiej. — Albowiem przewodniczący powinien był we właściwym czasie powiedzieć sakramentalne zdanie „przerwyam posiedzenie“ i wtedy, to, co działo się na sali obrad już nie byłoby związane z osobami urzędowymi. Ponieważ radni bili się między sobą, sąd nie może rozpatrywać ich sprawy z art. 128 K. K. Proszę o umorzenie jej, ale tylko z tego artykułu. Inne instancje mogą się sprawa zająć.

Prokurator oponuje przeciwko wnioskowi, twierdząc, że dopatruje się działalności przestępczej oskarżonych.

Po naradzie sąd wydał decyzję, w myśl której postanowił

SPRAWĘ Z ART. 128 UMORZYĆ.

uważając, że rada miejska sama siebie obrazić nie mogła. Zajęcia w dniu 28 maja podpadają więc pod przepisy prawa o wykroczeniach, a w tym wypadku sprawę winien rozpoznać sąd starościński. Sąd postanawia więc przelać akta do starostwa grodzkiego, dla dalszego urzędowania.

Prokurator zapowiedział wniesienie zażalenia przeciwko tej decyzji.

Zameł i chaos

Jeszcze sankcje nie weszły w życie, a już niektóre państwa podnoszą sprawę rekompensaty za wykonanie poleceń genewskich. Państwa, zainteresowane w handlu z Włochami oświadczają:

— Tym, których nie łączą żadne stosunki handlowe z Włochami, łatwo jest mówić o bojkocie finansowym czy też ekonomicznym, bo stosując sankcje, nie ponoszą przytem żadnych ofiar. Inaczej jednak zapatrują się na tę sprawę ci, którzy pozostają z Włochami w stosunkach handlowych. Państwa te wysuwają projekt, ażeby straty zostały podzielone równomiernie między wszystkie państwa, wykonywujące uchwały genewskie.

Sprawie tej poświęca wstępny artykuł „Daily Telegraph”, pisząc między innymi:

— „Sprawę rekompensat wysunęli pierwsi Węgrzy, odmawiając przyłączenia się do akcji bojkotowej. Teraz z tem samem wystąpiła Rumunia. Zasada rekompensat wydaje się być logiczną, lecz w praktyce napotkałaby na wielkie trudności. Przedewszystkiem ujawniłyby się trudności walutowe. Państwa, handlujące z Włochami, otrzymałyby w razie przyjęcia zasady rekompensat, płatności w dobrej walucie, podczas gdy wartość należności włoskich stoi obecnie pod wielkim znakiem zapytania. Trudno byłoby więc ustalić, w jakiej walucie mają być wypłacane rekompensaty. Istnieje jeszcze projekt, aby państwa, wchodzące w skład Ligi, zamieniły eksport włoski wzajemnym eksportem, ale wiadomo znowu w jakim stopniu projekt ten odpowiada obowiązującym traktatom handlowym. To też sankcje ekonomiczne muszą pociągnąć za sobą poważne straty, i wszelkie nadzieje na rekompensaty są złudne”.

Do sankcyj prze głównie delegacja angielska i sowiecka. Dlaczego? — Oto pytanie jakie zadaje sobie publicysta z „Paris-Midi”:

— „Dlaczego w kwestjach sankcyj wysuwają się na pierwszy plan głosy Londynu i Moskwy? Londyn działa przedewszystkiem z pobudek imperjalistycznych. Do tego dołączyć jeszcze należy konflikt między Edenem a Mussolinim. Wiadomo, że podczas ostatniego pobytu Edena w Rzymie, doszło między gościem angielskim a szefem rządu włoskiego do ostrej wymiany zdań. Co się tyczy Moskwy, to zaznaczyć wypada, że zainteresowała się ona włoskim faszyzmem dopiero wtedy, gdy utrwalił się drugi faszyzm, w Berlinie. Liga Narodów stała się wobec tego geometrycznym punktem przecięcia akcji Moskwy i Londynu przeciwko Mussolinemu. Delegaci sowieccy rzucili projekt stosowania sankcyj przeciwko wszystkim państwom, które nie chciałyby zastosować sankcyj przeciwko Włochom. Można pójść jeszcze dalej i stosować sankcje przeciwko tym, którzy nie chcą stosować sankcyj przeciwko państwom, odmawiającym stosowania sankcyj przeciwko Włochom i t. d. Niektórzy powie dą — ot, zwykła gra dyplomatyczna... Tak, ale zabawa z ogniem, czyli innymi słowami — z wojną!”

O tem, że zbliżamy się coraz bardziej do zbrojnego konfliktu europejskiego, nikt już nie wątpi. Powstają na ten temat najfantastyczniejsze ploteczki. Oto jedna z nich, o której donosi „Le Petit Parisien”:

„Kraja pogłoski, że Anglja, dotknięta na swym honorze, nie zgodzi się na żadne pertraktacje, dopóki Mussolini pozostawać będzie na czele rządu włoskiego”

W zakończeniu autor artykułu woła patetycznie:

— Jako prawdziwi przyjaciele Anglij, jako niemniej szczerzy zwolennicy sojuszu francusko-włoskiego, jako Francuzi, których głównym celem jest zachowanie pokoju, wreszcie jako Europejczycy, którym zależy na autorytecie Ligi Narodów — zwracamy się do tych, od których to zależy: — „Bądźcie odważni!.. Połóżcie kres powszechnej panice!.. Dopóki jeszcze czas, nie czekajcie, aż będzie zapóźno!”

„Journal des Debats” uważa, że wi-na leży nie po stronie Anglij, ani też po

Powrót z piekła Abisynji

Co opowiadają chorzy i ranni żołnierze. — Zesztywniały nogi i ręce, ropiejące rany na całym ciele. Kleszcze, moskity, termity

O warunkach, w jakich walczą żołnierze włoscy w Abisynji dają najlepsze pojęcie rozmowy z chorymi i urlopowanymi, którzy przybyli do Neapolu. Bowiem już od tygodnia zgórą na morzu Czarnem, przez kanał Suezki i przez morze Śródziemne idzie fala powrotna.

Jechali na południe ludzie zdrowi, uśmiechnięci i pełni przynajmniej pozorów otuchy. Wiwatowali na cześć Duce, śpiewali pieśni żołnierskie. Dziś wracają na północ statki ciche: statki — szpitale, skąd nie dobiega żaden głos, bowiem jęków chorych nie słychać.

Ci chorzy — niema wśród nich rannych i tych, których należało poddać za biegiem chirurgicznym — to ofiary powietrza abisyńskiego, jej wód zatrutych, bagien malarycznych i ziemi pustynnej — w której roi się od owadów — sprzymierzeńców najstraszniejszych negusa.

Leżą ludzie z zeszywniałymi członkami, z opuchniętymi, jątrzącymi się ranami. Stonogi wgrzyzają się w ciało białego człowieka, przywykłego do łagodnego klimatu Umbrii, Lombardji lub Toskanji i powodują straszne cierpienia. Obok stonóg armję włoską dziesiątkują małe owady: kleszcze. Przy nich wydaje się nasza wesz — wielki wróg żołnierza — jakimś zgłoda nieszkodliwym sublokatorom. Kleszcze wdrażają się w kark, w dłoń, w każdy milimetr kwadratowy odsłoniętej skóry. Od każdego ukłucia powstają rany ropne i wrzody. Kleszcze wiażą pod paznokieć i nie dają człowiekowi spokoju ani na chwilę.

Daremnie próbują nieszczęśliwi zdobywcy Adui wydłubać je spod paznoki igłami: daremnie w wściekłości klują się głęboko, opętani nieznośnym swędzeniem i pieczeniem. Kleszcze są uparte. Trzeba dużo wody, leków i mydła, by z niemi walczyć. A woda jest tam przecież na wagę złota.

Kolumny generała de Bono przez całe dni przebywały nad graniczną rzeką Mareb. Pierwsi śmiałkowie, którzy napili się tej wody, lub się w niej wykąpali — drogo przypłacili swój brak rozważli. Ciężka biegunka po wypiciu wody i krwawe wypryski na ciele po kąpielu — oto rezultat kontaktu z miljonami wrogich człowiekowi stworów, żyjących w każdej kropli tej i innych rzek abisyńskich.

Pozatem moskity. Klują w tamtych szerokościach nielitościwie i nie ma na nie sposobu. Dalej mrówki. Nie można spać w namiocie, bo mrówki, gdy tylko śmiertelnie znudzony żołnierz zaśnie — wiażą pod odzież i gryzą stokręć boleśniej niż mrówki europejskie. Taka mrówka wpija się w ciało i pozostawia sobie głowę oderwać, a żądła z rany nie wyjmie. Mrówki gromadzą się całymi mrowiskami przy kuchniach polowych, przy ciele ogniska i przy zapasach mięsa.

Wysokie kopce termitów spotkać można w całej Abisynji co kilkadziesiąt kroków. Żołnierze włoscy rozbijali je i, przekonawszy się, że są puste — używali ich twardej skorupy do umocnienia osłon i na podporę do karabinów maszynowych. Ale gdy zapadła noc, rozle-

gało się w uspionym obozie jakby tanie odległego motoru samolotów termity, które przy pierwszym alchemicznym kopieciu skryły się pod ziemię głębokie na kilka metrów korzystając z przerwy — przyszyły po swoją własną drogę. Termity pożerają wszystko, co ma białą barwę, a więc drzewo, a więc wszelkiemu, pozostawiając tylko najniebezpieczniejszą błonę pożywną. Skrzyńki od amunicji rozpadają się próchno: każda deska jest od siebie zupełnie przeżarta, kolby od karabinów, trzonki noży, styliska łopat obracają się jakby w lamliwą drzewną. Walka z termitami jest trudniejsza, a termity są najgroźniejsze — bo gdy tamte owady niszczą termity niszczą sprzęt wojenny, szty stokręć od mięsa armatniego, nie lizol im sprosta, ale lizolu nie ma w intendenturze armji w Abisynji.

Na statku powracającym do Addis Abeby było również wielu chorych na malarię. Jeden z dowódców armji abisyńskiej oświadczył niedawno:

— Naszymi sprzymierzeńcami są podzwrotnikowe, choroby dy. Włosi powinni szykować więcej karstw, niż amunicji.

Przez kanał Suezki w ciągu tygodnia, według statystyk włoskich, chorzy na malarię, powróciło przez owady i zmożonych

Hieny wojenne w Addis Abebie

Spekulanci z całego świata zjechali do stolicy Etiopji. — Biali utworzyli czarną giełdę

Addis-Abeba, w październiku. Podczas gdy oddziały wojsk abisyńskich krwawią na froncie, stolica Etiopji przeżywa wielkie dni koniunktury wojennej. Pod tym względem Abisynja nie różni się od państw europejskich. Wszędzie i zawsze znajdują się ludzie, którzy jak stado senów ciągną tam, gdzie toczy się bój, aby w krótkim czasie zdobyć nieomierne zyski na spekulacjach wojennych.

Addis-Abeba, która tworzy dziś wielki obóz wojskowy, nie była przygotowana na napływ tak kolosalnej liczby ludzi. I już z tego tylko powodu znaleźli się tacy, którzy dosłownie w ciągu kilku dni potrafili zdobyć wielki majątek. Już na samym początku konfliktu włosko-abisyńskiego, kiedy zdawało się, że mimo wszystko zatarg zostanie pokojowo zlikwidowany, do stolicy Abisynji zaczęli napływać ludzie, którzy kupowali domki, wynajmowali mieszkania, gromadzili olbrzymie zapasy żywności itd. itd. Dziś wszystko sprzedawane jest na wagę złota.

Przedewszystkiem świetna koniunktura przeżywają hotele i właściciele domków. Żadna ze stolic świata nie mogłaby się poszczycić tak fantastycznymi cenami pokojów w hotelach. W stolicy Abisynji znajduje się obecnie mnóstwo korespondentów prasy światowej, którzy nie mogą mieszkać w namiotach. Główny jednak kontyngent gości hotelowych, płacących każdą cenę bez mrugnienia okiem, tworzy ol-

brzymia liczba poszukiwaczy złota, podejrzanych typów i niebieskich ptaków, którzy przybyli ze wszystkich niemal krańców świata, głównie jednak z Port Saidu, by w rozgarzacie wojny zdobyć pieniądze. Agenci najrozmaitszych firm znanych i nieznanymi instytucji finansowych, wyczekują tylko odpowiedniej chwili, w której mogliby zrobić „wielki interes”.

Koniunktura objęła także zakłady krawieckie. Jeszcze przed dwoma miesiącami obserwowano duży napływ krawców europejskich do Addis-Abeby. Ci, którzy zdecydowali się na wydatki związane z tą podróżą i na przyjazd do stolicy Abisynji — dziś nie narzekają. Każdy z tych przybyszów mógłby już teraz powrócić do Europy z poważną, uciulaną sumą pieniędzy. Zapotrzebowanie na mundury dla zmobilizowanej armji abisyńskiej jest wielkie. Zaznaczyć bowiem należy, że armia abisyńska nie ma magazynów mobilizacyjnych. Wszystko się tu robi w miarę potrzeby. Zaszła właśnie potrzeba uszycia natychmiast około 300.000 mundurów wojskowych. Rząd abisyński nie nauczył się jeszcze korzystać z praw wojennych. Za zamówienia płaci się każdą żadaną sumę.

Kolosalny popyt jest także na odbiorniki radiowe. Ponieważ prasa abisyńska nie istnieje, jedyne pismo, redagowane i wydawane przez samego cesarza, zostało zawieszona na czas działań wojennych, jedyną możliwością o-

sredników, niebiorących udziału w sankcjach”.

A tymczasem opinja angielska stawia wszystko na ostatnią kartę. „Daily Herald” wzywa otwarcie:

— „Projekt Edena wstrzymania eksportu jakichkolwiek towarów do Włoch jest całkiem naturalny. Projekt ten należy urzeczywistnić natychmiast, a jeżeli te środki nie odniosą skutku, należy zastosować represje poważniejsze!”

T.

trzymania wieści ze świata i walki jest radio. Cały sprzęt radiowy został wykupiony w ciągu kilku tygodni przez państwo za aparaty styczące ceny: zwykły odbiornik lampowy kosztował w przeliczeniu złote polskie około 3000 złotych, a dołwa nabywca. Olbrzymie transzty radioodbiorników, zamówione w Europie, już płyną do miejsca przeznaczenia.

Malańka liczba samochodów. W stolicy Abisynji, nie ma zarekwirowana przez dowódcę armji. Samochody te zamieniono stały na taksówki bez liczników, ty, pobierane za przejazd, są niewiarygodne.

W stolicy Abisynji znajdował się jedyna kawiarenka, prowadzona Niemcem i będąca miejscem spotkań Europejczyków, mieszkających w Abeba. Dawała ona minimalne ceny. Dziś powiększona została ona kilkakrotnie. Kelnerzy nie są w stanie obsłużyć wszystkich gości. Goście mogą znaleźć miejsca. W tej chwili zbierają się wszyscy, którzy przybyli do Abisynji z zamiarem zdobycia majątku. Toczy się tu konferencje rady, coś się sprzedaje i kupuje. Wtajemniczeni nie mogą zorientować się, jaki handel właściwie jest tu wiany. Pliki banknotów wedruga podnieceni. Jest „koniunktura” — wie jak długo będzie trwała — więc korzystają.

Skąd przybyło to mieszane miasteczko narodowe towarzystwo? Ci, którzy chybą nie mają określonego miejsca pobytu, określonej narodowości, Cesarz Haile Selassie wydał rozkaz, aby Europejczycy, wyławszy się z kraju, nie działali się żadną rolą „legendę” o barbarzyństwie etiopijczyków. Przecież trzeba było „legenda” o barbarzyństwie etiopijczyków. A biali ludzie, których wołano do Addis-Abeby, umiemia korzystać. Koniunktura wojenna ci triumfy.

AKTYWIZACJA MYŚLI I CZYNÓW

Przemówienie ministra Kwiatkowskiego — zapowiedzią zerwania z polityką bierności i przetrwania

W dotychczasowych komentarzach do przemówienia min. Kwiatkowskiego, może niedość jeszcze uwypuklony został jeden z najbardziej znamienitych momentów tego przemówienia, mianowicie ten, w którym minister z wyjątkowym naciskiem podkreślił konieczność aktywizacji polityki gospodarczej, jako jedynego sposobu wyzwolenia się z tego koła udreki ekonomicznej, w którym żyjemy wszyscy.

Charakteryzując rzeczywistość polską i stwierdzając w niej obecność wszystkich czynników, potrzebnych do przełamania marazmu, jaki dławi życie ekonomiczne kraju, p. wicepremier na plan pierwszy wysunął życia tego aktywizację.

Ten rozumny pogląd nowego kierownika naszej gospodarki narodowej przywołał na myśl wypowiedzenia polityków ekonomicznych innych krajów, w obliczu analogicznych trudności, dochodzących do analogicznych rozważań i nie znajdujących innej możliwości wyjścia z katastrofalnej sytuacji obecnej, jak śmiałe wkrócenie na tory aktywnej polityki gospodarczej.

I wiele też krajów oddawna już podjęło śmiałą ofensywę przeciw kryzysowi, znacząc osiągnięte w niej sukcesy wprzęgnięciem milionów bezrobotnych do produkcji i osiaganiem coraz wyższych wskaźników wytwórczości — podczas gdy my, „ustawicznie równając w bezkresny dół życie rolnika, inteligenta, urzędnika, kupca, rzemieślnika, robotnika fabrycznego i bezrobotnego“, sprowadziliśmy się w Roku Pańskim 1935 — tym samym roku, który w szeregu państw uważa się za rok zakończenia kryzysu — do stanu, który p. minister Kwiatkowski kwalifikuje, jako „moment gospodarczo najcięższy bodaj od chwili zorganizowania zrębów administracji państwowej“.

V.-Premier Kwiatkowski obnażył fałszywość poglądu, który, niestety, tak niepomniernie silnie zaciążył nad polską opinią gospodarczą; poglądu, wbrew wszelkiej oczywistości przesuwającego punkt ciężkości naszego zastoju poza granice państwa: „Z całym poczuciem odpowiedzialności i z całym poczuciem realizmu można stwierdzić — mówił p. v.-premier — że obecny poziom naszej gospodarczej egzystencji nie jest ani koniecznością dziejową, ani wynikiem nienaruszalnego fatalizmu“.

Nie jest koniecznością dziejową, by w roku 1935 wskaźnik produkcji polskiej wynosił 63, wyznaczając nam ostatecznie miejsce w rzędzie większych państw świata, podczas gdy cały szereg krajów zbliżył się już do poziomu z roku 1928, a niektóre z nich — jak Anglia — przekroczyły go o kilkanaście punktów.

Nie jest też koniecznością dziejową, by bezrobocie rosło w Polsce, gdy we wszystkich krajach maleje; nie jest koniecznością dziejową, by w przemyśle polskim następowało zużycie i zestarczenie instalacji technicznych, gdy wszędzie odbywa się gorączkowa praca renowacyjna; nie jest koniecznością dziejową, owa katastrofalna dekapitalizacja rzeczy w Polsce, gdy w innych krajach — nawet od naszego uboższych i niższej pod względem gospodarczym uorganizowanych, lecz „wykazujących rozmach twórczej pracy, wole opanowania trudności, wytrwałość i spokój w realizowaniu wielkich programów“ — potencjał przemysłowy rośnie nieustannie. Nie jest koniecznością dziejową, by 33 miliony obywateli polskich spożywało w roku 1934 znacznie mniej produktów, niż spożywało 31 milionów w r. 1929,

podczas gdy nawet w Niemczech wzmaga się spożycie wewnętrzne. I nie jest koniecznością dziejową, by Polska trwała bez nadziei przy swym — jak go określa minister Kwiatkowski — „niezwykle niskim, konsumcyjnym, nietwórczym budżecie państwowym“, podczas gdy wiele krajów do niedawna biedniejszych od Polski — ponosi dziś czterokrotnie większe ciężary na rzecz potęg państwowej.

Pan minister Kwiatkowski wymownie przedstawił obecność wszystkich elementów, niezbędnych do podniesienia gospodarczego kraju na poziom, odpowiadający jego roli i znaczeniu w świecie. Nie brakuje wśród nich ani obfitości surowców rolniczych, ani źródeł energetycznych, ani ludności oszczędnej i żądnej pracy, ani kredytu wewnętrzznego. Czegoż więc nie staje w Polsce, aby podjąć i zrealizować to dzieło, o które donośnym głosem wołają miliony ludzi spragnionych pracy i chleba? Bo i geniuszu technicznego i organizacyjnego nam nie brakuje, jak o tem świadczy choćby podkreślone przez p. v.-prem-

iera wartości, osiągnięte w dziedzinie obrony kraju, jak o tem świadczą niedawne doświadczenia z naszą żegluga powietrzną, która, pomimo skąpych środków potrafiła zwycięstwami międzynarodowymi wcielić prawdę o polskim geniuszu technicznym, jak o tem świadczy zdobycze w zakresie produkcji karabinów, jak o tem świadczy znakomite osiągnięcia w dziedzinie nad wyraz skomplikowanego przemysłu narzędziowego.

Niczego nam nie brakuje oprócz myśli twórczej, oprócz wiary we własne siły — na które jedynie zdani jesteśmy, na których jedynie polegać możemy — oprócz programowej polityki, opartej o wyraźną hierarchię dążeń i celów, ostrożnej w wyborze środków, śmiałej w nakreśnianiu zadań, tak jak to nakazuje „metoda szaleństwa“, którą uczynił swoją Wielki Marszałek; jedyną metodą, pozwalającą pod sny o potęgę mocarstwowej granitowe rzucić podstawy.

Tej to metody naród oczekuje od nowego rządu. I. W.

9 organizacji przemysłu włókienniczego

zgłosiło już akces do Unji, łączącej całą produkcję tekstylną

W ostatnich dniach szereg dalszych organizacji, zarówno z Łodzi, jak Bielska i Kalisza, zgłosił akces do tworzącej się Unji Zrzeszeń Polskiego Przemysłu Włókienniczego. Spośród zrzeszeń łódzkich gotowość przystąpienia do Unji wyraziła Konwencja Przedziału Wełny Czesankowej oraz Stow. Fabrykantów Przemysłu Włókienniczego, z Bielska i Kalisza, obie tamtejsze organizacje przemysłowe: Konwencja Fabrykantów Sulkna oraz Zw. eksporterów Przemysłu Włókienniczego, z Kalisza — Zw. Właścicieli Fabryk hafciarskich i koronkarskich.

Dotychczas zatem akces do Unji zgłosiło 9 najpoważniejszych organizacji

przemysłu włókienniczego; z Łodzi — inicjator Unji Zw. Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem, Krajowy Zw. Przemysłu Włókienniczego, Stow. Fabrykantów Przemysłu Włókienniczego, Konwencja Przedziału Czesankowych, Zw. Przemysłu Dzianego oraz Zw. Farbiarni i Wykończalni woj. łódzkiego, Spoza Łodzi — dwie wymienione wyżej organizacje Bielska i jedna z Kalisza.

Nie zgłosiły dotychczas swego udziału w Unji zrzeszenia przemysłowe w Białymostku, które kwestje te jeszcze rozważają według jednak nieoficjalnych oświadczeń i ich odpowiedź w tej sprawie będzie pozytywna.

Zniżka marki niemieckiej

Dla pozostałych walut tendencja utrzymana

Funt od kilku dni ma tendencję zwykłą. Wczoraj notowania jego na giełdzie warszawskiej podniosły się o dalsze 2 punkty do 26.12. Kabel na Nowy Jork utrzymuje się na poziomie 5.31 i pół, inne waluty miały minimalne tylko zmiany. Dewiza na Zurych zmniejszyła o 7 punktów do 173.00.

Bank Polski podwyższył wczoraj cenę funta o 3 punkty do 25.95, obniżył natomiast cenę dolara o 1 punkt do 5.27 za drobne banknoty, 5.28 za większe i 5.30 za czeki.

W obrocie prywatnego rynku łódzkiego zaznaczył się przedewszystkiem spadek marki i to dość poważny, wynoszący bowiem 3 punkty. Przy ponow-

nie słabem zainteresowaniu marką i nie wielkim na nią popycie kurs jej kształtował się w granicach od 1.48 w żądaniu do 1.47 w placeniu. Poza tendencją była całkowicie utrzymana. Dolary notowano po 5.37 w sprzedaży i 5.35 w kupnie, dolary złote po 9.08—9.05, ruble złote po 4.85—4.80, funty po 26.20—26.10, guldeny gdańskie 0.98—0.95 i liry włoskie po 37.00—36.00.

Na rynku papierów tendencja była wczoraj cokolwiek słabsza. Notowano: poź. stabilizacyjną — sprzedaż 62.25, kupno 52.00, dolarówka 53.50—53.00, poź. budowlana 42.00—41.00, 5 proc. L. Z. m. Łódz. — 49.50—49.00.

Silne ożywienie w detalu konfekcyjnym

Po okresie przejściowym zastoju znaczny wzrost obrotów

W ostatnich dwóch tygodniach handel towarami półwielniami przeżywał okres pewnego zastoju, na co złożyły się zarówno wyjątkowo ciepła pogoda, jak i przypadające na pierwszą połowę października liczne jarmarki, które absorbowały uwagę kupiectwa prowincjonalnego, wstrzymując je od przyjazdów do zakupu. Zastój ten dawał się dotkliwie odczuwać, zwłaszcza konfekcji, która targowała bardzo mało.

Sytuacja uległa zmianie z chwilą pogorszenia się stanu pogody i ochłodzenia. Ruch w handlu konfekcyjnym wzmożił się i w tygodniu bieżącym przyjął rozmiary nawet wyjątkowo duże. Poważny zbył miała przedewszystkiem konfekcja damska, zwłaszcza damskie palta zimowe były zakupowane w znacznych ilościach, jednak również konfekcję męską sprzedawano w dużych

rozmiarach. Jednakże ożywienie obecne nie ma jeszcze charakteru jednolitego i podlega znacznym fluktuacjom. Np. o ile w poniedziałek ruch w sklepach konfekcyjnych był rekordowo duży, o tyle już w środę obroty nieco osłabły, aczkolwiek w ogólności kształtowały się na dość wysokim poziomie.

Ożywienie w detalu konfekcyjnym miało natychmiastowy oddźwięk zarówno na rynku hurtowej sprzedaży konfekcji, jak i na rynku towarów wielnanych i półwielnanych, których zbył również znacznie się powiększył.

Tak więc sezonowe ożywienie w handlu konfekcją i potrzebami do jej wyrobu towarami, jest duże i prawdopodobnie będzie nadal wzrastać, gdyż kulminacyjnego punktu jeszcze nie osiągnięto, natomiast produkcja towarów

Znaczny spadek liczby upadłości w Polsce

Według danych GUS, ogłoszonych w sierpniu r. b. ogółem 814 upadłości wobec 16 w lipcu r. b. a 14 w sierpniu 1934 r.

W okresie pierwszych 8 miesięcy r. b. ogłoszono na terenie całej Polski ogółem 106 upadłości wobec 179 w logicznym okresie ubiegłego roku.

Według typu działalności gospodarczej, 66 upadłości było w przemyśle i handlu wobec 84 w 8 miesiącach 1934 r.

Stosowanie ceł zniżonych

W „Monitorze Polskim“ z dn. 15 października ukazał się okólnik skarbu, wyjaśniający, że towary, te wykazem Nr. 2, załączonym do porządzenia min. skarbu z dnia 14 kwietnia 1935 r. o zniżkach celnych, zwolnieniach od cła — jeżeli zostaną prawione ostatecznie, to nie mogą stosowane dodatkowo cło zniżone, zwolnienie od cła na zasadzie zwolnienia Izby Przemysłowo-Handlowej

Podania o zwrot nadpłaconych podatków w od opłat stemplowych

Izby Skarbowe otrzymały od władz centralnych w sprawie stosowania ulg przy zwrocie nadpłaconych podatków. Podania składane w sprawach wolne są od opłaty stemplowej, o ile idzie o zwrot nadpłaconego podatku w gotówce, bądź też zabiegano na poczet innych należności. Nie dlegają opłatom również podania o zwrotowanie błędów rachunkowych wymiarze podatków.

Zamówienia włókiennicze Abisynji w przemyśle angielskim

Zarząd giełdy towarowej w Manchesterze komunikuje, że w najbliższym czasie rząd Abisynji udzieli przemysłowemu w Lancashire zamówienia na dostawę 8 milionów jardów bawelnianych.

Rokowania w tej sprawie prowadzone są za pośrednictwem wielkich firm eksportowych w Londynie i Manchesterze i mają w najbliższym czasie zakończony. Dostawy, które powiększą liczbę fabryk, nie będą większej liczby fabryk, skąd one są wyłącznie dla armii angielskiej. Zamówienia abisyńskie pozostaną na znaczne zwiększenie stanu zatrudnienia w fabrykach angielskich.

Nadmierne rezerwy złota mogą wywołać krach w Zjednoczonych

Nowy prezes nowojorskiej giełdy pieniężnej R. Gay, wygłosił na zebraniu związków przemysłowców, poświęcone sytuacji na giełdzie, że nadmierne rezerwy złota nasuwają obawy poważnych komplikacji na rynku Stanów Zjednoczonych. Może się zdarzyć olbrzymi krach z roku 1929, który nastąpił wskutek niezdrowej sytuacji na giełdzie pieniężnej i nadmiernych nadwyżek złota. W obliczu nieprzewidywanych komplikacji w polityce światowej zarówno banki amerykańskie jak i departament skarbu U.S.A. uważają, że władze muszą bardzo ostrożną politykę prowadzić.

Pulowery artystyczne
ręcznej roboty
LILI HIRSZMAN
Andrzeja № 27, front
Tel. 143-21

wielnanych, a przedewszystkiem półwielnanych, zbliża się już ku końcowi. Zwiększenie produkcji brykanci półwielnani, obawiający się, by w następstwie nadmiernej produkcji nie pozostały w magazynach towary, które unieruchomiłyby ich niewielkie obroty, zaczynają stopniowo redukować produkcję.

Dźwiękowy Kino-Teatr

Przedwiośnie

ZEROMSKIEGO № 74-76
tel. 129-88

Otwarcie sezonu jesiennego

Dziś premiera najlepszego filmu polskiego

DWIE JOASIE

Pogodna, miła, słoneczna komedia.
W roli głównej: nasza królowa ekranu
Brodniewicz Franciszek, nieoceniony komik
JADWIGA SMOSARSKA,
Znicz Michał, Ina Benita i Zelwerowicz Aleksander
Początek seansów o godz. 4, w niedzielę o godz. 12
CENY MIEJSC: I m. 1.09, II m. 90 gr., III m. 50 gr.
KUPONY ULGOWE W NIEDZIELE NIEWIĘKUCHOM

LEKARZ - DENTYSTA
B. NUSBAUMOWA
przyjmuje od 10-1 i od 6-8 po poł.
Piotrkowska 51
telef. 121-23

HILDE HANDZEL
POWRÓCILA
Specj. wiedeńska gimnastyka leczniczo - ortop. (skrzywienia kręgosłupa, dzieci fiz. niedorozwinięte)
Sienkiewicza 20
Telefon 141-41.

Dr. MED.
J. HANDZEL
ORTOPEDJA
(Choroby kostno - stawowe)
POWRÓCILA
Sienkiewicza 20
Telefon 141-41.
Przyjmuje od 4-6 po poł.

LEK DENT.
H. Lewita-Fuchs
przeprowadziła się na ul.
Narutowicza 59
i przyjmuje od 11-1 i 3-6

LEKARZ - DENTYSTA
F. Kopciovska
POWRÓCILA
Przyjmuje od 9-3-ej
Gdańska 37, tel. 232-55
od 4-7-ej w Lecznicy
Piotrkowska 294 tel. 122-89

DOKTOR
H. SZUMACHER
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
Piotrkowska 56
tel. 148-62.
Od 9-1, od 5-9 pp.,
w niedziele i święta od 10-1.

Dr.
W. BALICKA
POWRÓCILA
SIENKIEWICZA 52 (róg Nowrot)
Nr. tel. 194-03
Choroby skórne i weneryczne
Przyjmuje kobiety i dzieci od 1 do 3 i od 7 do 8-ej.

Do akt Nr. Km. 1616 1934 r.
OBWIESZCZENIE
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 14-go zamieszkały w Łodzi przy ulicy Andrzeja Nr. 11 na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 21 października 1935 r. o godz. 12 w Łodzi przy ul. Andrzeja Nr. 46 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: mebli, oszacowanych na łączną sumę zł. 1875, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 25 września 1935 r.
Komornik: **M. LIPIŃSKI**
Sprawa S. R. Salamonowicz p-ko małż. Szykier.

DR. MED.
Al. Kopciovski
POWRÓCIL
Gdańska 37
tel. 232-55
przyjmuje od 7-8-ej wiecz.

Dr. Jan Polak
CHOROBY WEWNĘTRZNE I ALLERGICZNE.
Gabinet Elektro i światłolecznicy.
ul. NAWROT Nr. 7
Tel. 164-21.
godz. przyjęć 5-7

Dr. med. Lewitter
AKUSZER - GINEKOLOG
POWRÓCIL
SIENKIEWICZA 6, tel. 137-25.
od 6-9 wiecz.
RZGOWSKA 157 (Chojny)
od 4-6 wiecz.
Telef. 137-25.

Dr. BRAUN
przeprowadził się na ul.
PIOTRKOWSKĄ 81
tel. 100-57.
Spec. chor. skórnych i wenerycznych.
przyjmuje od 8-1 i od 4-8 wiecz.

LEKARZ - DENTYSTA
S. BABAD
przeniósł gabinet z Warszawy do Łodzi przy ul.
Pomorska 22 6
godz. przyjęć od 10-2 i 3-8.

SZYJE WYKWINTNIE BIELIZNĘ MĘSKĄ
po cenach bardzo niskich.
Przyjmują również wszelkie reperacje
ul. 6-go Sierpnia 76
m. 16, III p.

Do akt Nr. Km. 1837 1935 r.
OBWIESZCZENIE
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, Leon Wasowski zamieszkały w Łodzi przy ul. Narutowicza 10, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 31 października 1935 r. o godz. 11 rano odbędzie się licytacja publiczna ruchomości, należących do Elfydy Wiesenbergowej, i voto Schillerowej, w lokalu wierzyciela Izzydora Fajnerberga w Łodzi, przy ul. Narutowicza Nr. 36, składających się z 2 kółczyków brylantowych wagi razem około 3 karatów w złotej oprawie, wisiora z 28 brylantami ogólnej wagi około 1,60 karata w pół-platynowej oprawie z łańcuszkiem platynowym, pierścionka męskiego z brylantem wagi około 90/100 karata w złotej oprawie i pierścionka damskiego z brylantem wagi około pół karata w złotej oprawie, oszacowanych na łączną sumę zł. 1626 zł. Ruchomości te można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
Łódź, dnia 16 października 1935 r.
Komornik: **L. WASOWSKI**.

po 1.000.000 zł.
tylko do kolektury
KURT WYTRZYC
Łódź, Piotrkowska 141 i 11-go Listopada 37-a P. K. O. 68426.
Losy I kl. 34 Loterii już do nabycia.

Mieszkanie
4-5 pokojowe z kuchnią i wszelkimi wygodami w centrum miasta poszukiwane. — Oferty do „Republiki” pod „Słoneczne - front”.

„Czystość”
przyjmuje cyklowanie, drutowanie, froterowanie oraz szatanie biur pod Czyszczenie szyb
Piotrkowska 44, telefon 167-45

ZGUBIONO
DAMSKI ZŁOTY ZEGAREK
z inicjałami Z. W.
Łaskawy znalazca zwróci administracji za wynagrodzeniem.

Dyplomowana pielęgniarka
ŁÓDŹ, Narutowicza 6, m. 6
Tel. 151-72.
Wykonywa zabiegi w zakresie pielęgniarstwa wchodzące: strzyżki, bańki, pijawki i opatrunki chirurgiczne.

KLISZE
do REKLAM GAZETOWYCH, CENNIKÓW I PROSPEKTÓW.
Zdjęcia fotograficzne dla celów reprodukcyjnych.
RYSUNKI, PROJEKT REKLAMOWY I UDZIAWNICZE WYKONANIE
R. BORKENHAGEN 102-A
ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA
TELEFON 111-72

Kupno i sprzedaż
RÓŻNE meble do sprzedania. Lipowa 20, m. 2, od 9-11 i od 7 wiecz.

DO SPRZEDANIA z powodu choroby sklep galanterijny, dobrze prosperujący. Wiadomość w Republice. 20

TANIA SPRZEDAŻ nowoczesnych mebli za gotówkę i na dogodnych warunkach, 6-go Sierpnia 2 w podwórzu.

Lokale
POSZUKUJE niekrepującego pokoju umeblowanego z używalnością pianina w centrum. Wymagana jest zgoda na psa. — Oferty do administracji sub: „D. M.”.

POKÓJ umeblowany z oddzielnym wejściem i telefonem do wynajęcia. Wiadomość: Wólczańska 62, m. 5.

POSZUKIWANE 2 lub 3 umeblowane pokoje z wygodami, kuchnią dla młodego bezdzietnego małżeństwa. Sub: „Wyplacalny”.

DO WYNAJĘCIA natychmiast 2 pokoje, przedpokój i kuchnia na parterze, Kilińskiego Nr. 124. Wiadomość u dozorczy.

ELEGANCKI pokój, cicho, kulturalnie. Warszawa, Królewska 35/12, telefon 244-68.

Poszukiwany lokal
w śródmieściu większy
na biuro, ewent. ze składami. Oferty sub „Biuro-Składy” do „Republiki”.

BIURO DZIENNIKÓW I OGŁOSZEŃ
„PROMIEN”
ŁÓDŹ, ANDRZEJA 2, (dawnej Piotrkowska)
TEL. 112-98.
Przyjmuje na rok 1935 wszelkie zlecenia P. T. Czytelników prenumeraty czasopism i dzienników miejscowych i krajowych oraz na francuskie i angielskie.
Tamże ogłoszenia do wszystkich pism krajowych po cenach realnie czynnych.

Posady
INTELEKTNA panna, włada językiem polskim i niemieckim, pisze na maszynie, zna dobrze pracę biurową, także branżę radiotechniczną i pralnie chemiczną, poszukuje pracy biurowej, sekretarki, ekspedjentki, sklepowej, ewent. na pół dnia. Łask. zgł. sub: „Wyszktałenie średnie”.

RYTOWNIK deseni (Formensteher) dla rełefowych walców drukarskich zagranicę poszukiwany. Oferty pod W. Liberman, 11-go Listopada 6.

WYKWALIFIKOWANA szwaczkę do overloka również do gumówki poszukuje od zaraz wytwórnia trykotów. L. Liberman, 11-go Listopada 6.

POSZUKUJE panny do 15 miesięcznego chłopczyka, tylko wykwalifikowaną D. Goldberg, Piotrkowska 120, m. 33, prawa of. i piętro, ost. wejście od 9-11, 14-18.

POTRZEBNY pracownik fryzjerski. Piotrkowska 17.

Rozmaite
DROBNE ogłoszenia w „Republice” są najlepszym i najtańszym środkiem zeteknicia zainteresowanych stron. Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub sublokatora; 2) znaleźć mieszkanie lub pojedynczy pokój; 3) sprzedać nieruchomości lub rzecz; 4) kupić cośkolwiek okazynie; 5) dostać posadę; 6) wyszukać pracownika — niechaj poda drobne ogłoszenie do „Republiki”.

KTÓRA Z PAŃ chce mieć pod gwarancją solidnie trwałą odulację powinna udać się do zakładu fryzjerskiego Piotrkowska 20, tel. 158-69. Wykonanie znanych fryzjerów Bolesława i Abrama.

AKUSZERKA przyjmuje chorych od 3-5. Dyskrecja. Al. Kościuszki 41, pr. of. parter, tel. 170-18.

ZSZYWAN misternie i sztopując wszelkie zdarcia materiałóv. Piramowicza 5 m. 11.

WYZYMACZKI Liverpool na stalowych kulkowych łożyskach, poleca Maria Jacobi Piotrkowska 107.

LWOWIANIN pozna panie do lat 21, ładną, inteligentną pod „Dwadzieścica”.

Nauka i wychowanie
DYPLOMOWANA pianistka Konstantinowa w Moskwie, uczennica Sienkiewicza 61/10, tel. 224-72.

UDZIELAM lekcji języka polskiego i elektrotechniki, N. J. Zawadzka nr. 21 m. 8a. Fryzjerski dziennik zastać od godz. 4-8.

JĘZYKÓW ANGIELSKIEGO, CUSKIEGO — gruntownie gramatyka, literatura, konwersacja handlowa korespondencja. Tel. 148-62. Od godziny 9 do 11 rano.

ANGIELSKIEGO konwersacji i tury udziela rutynowany naukowiec. J. Zawadzka nr. 21 m. 8a. Fryzjerski dziennik zastać od godz. 4-8.

Zagubione dokumenty
BENDER Estera Gitta, Lutomska 41-a, zgubiła książkę wydaną przez Ubezpieczalnię Słoneczną. Zgubiła kwit kaucyjny Elektryczny.

KAPELUSZE DAMSKIE
na sezon bieżący poleca Salon Mód „HELENA”
Zawadzka 9
Wejście p. bramę

Tekla Abkinówna
PIANISTKA - PEDAGOG
wznowiła lekcje gry fortepianu. Warunki b. przystępne. ul. BEDNARSKA Nr. 24. Blok I kl. 4, m. 45; tel. 241-35 (od 3-6)

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat Redakcji 127-24. dział miejski: 133-23; dział gospodarczy: 136-56; dział sportowy: 136-44; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 68-148.

PRENUMERATA „REPUBLIKI”
w Łodzi zł. 4.—, za odnośnienie do domu 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce zł. 5.—, „Republika” i „Express” w Łodzi z odnośnieniem do domu zł. 7.— miesięcznie.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm × 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.
CENY OGŁOSZEŃ: Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie 1 — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zaręczynowe i zaślubinowe w tekście zł. 10. Adwokackie ryczałtem zł. 25.—. Drobne za słowo 15 gr. najmniej zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyjnym zł. 2 za milimetr. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabularyczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. —

Słuszne reklamacje będą uwzględniane, o ile wniesione będą najpóźniej w ciągu tygodnia od ukazania się pierwszego ogłoszenia lub niezwłocznie po ukazaniu się drugiego z rzędu ogłoszenia tej samej treści co pierwsze. — Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie upoważniają do żądania zwrotu zapłaty lub powtórzenia ogłoszenia.